

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2016/1036,**annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016,****polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta
(kodifikaatio)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 207 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston asetusta (EY) N:o 1225/2009 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽³⁾. Sen vuoksi mainittu asetusta olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava.
- (2) Sopimus tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen VI artiklan soveltamisesta, jäljempänä 'vuoden 1994 polkumyynnin sopimus', sisältää yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti polkumyynnin marginaalin laskemista, tutkimuksen vireillepanoa ja sen jälkeistä tutkimusta koskevia menettelyjä, mukaan lukien tosiasioiden vahvistaminen ja käsittely, väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen, polkumyynnin määrääminen ja kantaminen, polkumyynnin toimenpiteiden soveltamisaika ja tarkastelu ja polkumyynnin tutkimukseen liittyvien tietojen luovuttaminen.
- (3) Vuoden 1994 polkumyynnin sopimuksen sääntöjen asianmukaisen ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi unionin lainsäädäntö olisi mahdollisimman hyvin saatettava kyseisen sopimuksen mukaiseksi.
- (4) Tullitariffeja ja kauppaa koskevassa yleissopimuksessa, jäljempänä 'GATT-sopimus', vahvistettujen oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon säilyttämiseksi vuoden 1994 polkumyynnin sopimuksen sääntöjä sovellettaessa on erittäin tärkeää, että unioni ottaa huomioon unionin pääasiallisten kauppakumppanien tulkinnan kyseisistä säännöistä.
- (5) On suotavaa säätää selkeät ja yksityiskohtaiset säännöt normaaliarvon laskemisesta. Erityisesti kyseisen arvon olisi kaikissa tapauksissa perustuttava edustavaan myyntiin, joka on tapahtunut viejään tavonomaisten kaupankäynnin yhteydessä. On tarkoituksenmukaista antaa ohjeet siitä, milloin osapuolia voidaan pitää etuyhteydessä olevina polkumyynnin määrittäessä. On tärkeää määritellä olosuhteet, joiden vallitessa kotimaista myyntiä voidaan pitää tappiollisena ja se voidaan jättää huomiotta ja voidaan käyttää jäljellä olevaa myyntiä tai laskennallista normaaliarvoa tai myyntiä kolmanteen maahan. Lisäksi on aiheellista säätää kustannusten oikeudenmukaisesta jakamisesta myös perustamisvaiheessa. On myös määriteltävä perustamisen käsite sekä jakamisen laajuus ja jakamismenetelmä. Normaaliarvon muodostamiseksi on lisäksi tarpeen esittää menetelmä, jota sovelletaan myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleiskustannusten sekä tähän arvoon sisällytettävän voittomarginaalin määrittämisessä.
- (6) Normaaliarvon määrittämiseksi muissa kuin markkinatalousmaissa vaikuttaisi perustellulta määrittellä menettelysäännöt, joiden mukaan viitemaaksi soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan, ja ellei soveltuva kolmas maa ole löydettävissä, olisi säädettävä siitä, että normaaliarvo voidaan vahvistaa millä tahansa muulla kohtuullisella perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 10. toukokuuta 2016 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 30. toukokuuta 2016.

⁽²⁾ Neuvoston asetusta (EY) N:o 1225/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽³⁾ Katso liite I.

- (7) Olisi määriteltävä vientihinta ja lueteltava ne tarvittavat oikaisut, jotka olisi tehtävä niissä tapauksissa, joissa katsotaan, että kyseinen hinta on syytä laskea pitäen lähtökohtana ensimmäistä hintaa avoimilla markkinoilla.
- (8) Vientihinnan ja normaaliarvon välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi olisi lueteltava hintoihin ja niiden vertailtavuuteen mahdollisesti vaikuttavat tekijät ja säädettävä erityiset säännöt oikaisujen aiheellisuudesta ja toteuttamistavasta ottaen huomioon, että oikaisujen toistamista olisi vältettävä. Lisäksi on välttämätöntä, että vertailu voidaan tehdä käyttäen keskimääräisiä hintoja, vaikkakin yksittäisiä vientihintoja voidaan verrata keskimääräiseen normaaliarvoon, jos vientihinnat vaihtelevat eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen mukaan.
- (9) On suotavaa vahvistaa selkeät ja yksityiskohtaiset ohjeet niistä tekijöistä, joiden avulla voidaan määrittää, onko tuettu tuonti aiheuttanut tai uhkaako se aiheuttaa merkittävää vahinkoa. Kun pyritään näyttämään, että unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtuu kyseessä olevan tuonnin määrästä ja hintatasosta, on syytä ottaa huomioon muiden tekijöiden vaikutukset ja erityisesti vallitsevat unionin markkinaolosuhteet.
- (10) Olisi määriteltävä käsite 'unionin tuotannonala' ja säädettävä siitä, että viejiin etuyhteydessä olevat osapuolet voidaan jättää tämän tuotannonalan ulkopuolelle, ja olisi määriteltävä käsite 'etuyhteys'. Lisäksi on tarpeen säätää siitä, että polkumyymintimenettely voidaan aloittaa unionin tietyn alueen tuottajien puolesta, ja vahvistaa suuntaviivat tämän alueen määrittelemiseksi.
- (11) On tarpeen määrittää, kuka voi tehdä polkumyyntiä koskevan valituksen, sekä se, missä määrin unionin tuotannonalan olisi tuettava valitusta, sekä täsmentää niitä polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevia tietoja, joiden olisi sisällyttävä valitukseen. Olisi myös täsmennettävä valitusten hylkäämistä tai menettelyn aloittamista koskevia menettelyjä.
- (12) On tarpeen määrittää, millä tavalla asianomaisille osapuolille olisi ilmoitettava viranomaisten vaatimista tiedoista. Asianomaisilla osapuolilla olisi oltava hyvät mahdollisuudet esittää kaikki olennaiset todisteet ja puolustaa etujaan. Lisäksi on suotavaa määrittellä selkeästi tutkimuksen kuluessa noudatettavat säännöt ja menettelyt ja erityisesti säännöt siitä, miten asianomaisten osapuolten on ilmoitauduttava, esitettävä näkökantansa ja toimitettava tiedot tietyssä määräajassa, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon. Olisi myös vahvistettava edellytykset, joiden mukaisesti asianomainen osapuoli voi saada muiden asianomaisten osapuolten toimittamia tietoja käyttöönsä ja esittää huomionsa niistä. Jäsenvaltioiden ja komission olisi lisäksi tietojen keräämisessä toimittava yhteistyössä.
- (13) On tarpeen säätää, millä edellytyksillä väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön ja millä edellytyksillä ne voidaan ottaa käyttöön aikaisintaan 60 päivän kuluttua menettelyn aloittamisesta ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua siitä. Hallinnollisista syistä on lisäksi tarpeen säätää, että komissio voi kaikissa tapauksissa ottaa kyseiset tullit käyttöön suoraan yhdeksäksi kuukaudeksi tai parhaimmillaan kuudeksi ja kolmeksi kuukaudeksi.
- (14) On tarpeen säätää polkumyynnin ja vahingon poistavien sitoumusten hyväksymismenettelystä sen sijaan, että otettaisiin käyttöön väliaikaiset tai lopulliset tullit. On myös määriteltävä sitoumusten rikkomisen tai peruuttamisen seuraukset ja säädettävä siitä, että väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön oletetun rikkomisen vuoksi tai jos lisätutkimus on tarpeen päätelmien täydentämiseksi. Sitoumuksia hyväksyttäessä olisi valvottava, että ehdotetut sitoumukset ja niiden soveltaminen eivät johda kilpailunvastaiseen toimintaan.
- (15) On tarpeen säätää siitä, että toteutettiinpa lopulliset toimenpiteet tai ei, tutkimus olisi tavallisesti päätettävä 12 kuukauden ja viimeistään 15 kuukauden kuluessa sen aloittamisesta.
- (16) Tutkimukset tai menettelyt olisi päätettävä, jos polkumyymintamarginaali on vähimmäistasoa tai vahinko merkityksellinen, ja kyseiset tilanteet olisi määriteltävä. Jos toimenpiteet on otettava käyttöön, on tarpeen säätää tutkimusten päättämisestä ja määrittellä, että tullien määrän on oltava polkumyymintamarginaalia alhaisempi, jos kyseinen alhaisempi määrä on riittävä poistamaan vahingon, ja lisäksi on tarpeen määrittellä tullien määrän laskentamenetelmä, kun kyse on otoksista.

- (17) On tarpeen säätää väliaikaisten tullien taannehtivasta kantamisesta, jos se arvioidaan aiheelliseksi, ja määrittää olosuhteet, joissa tulleja voidaan soveltaa taannehtivasti, jotta vältyttäisiin siltä, että sovellettavat lopulliset toimenpiteet menettävät merkityksensä. Lisäksi on tarpeen säätää tullien taannehtivasta soveltamisesta, jos sitoumuksia rikotaan tai jos ne peruutetaan.
- (18) On tarpeen säätää siitä, että toimenpiteiden voimassaolo päättyy viiden vuoden kuluttua, paitsi jos tarkastelussa osoittautuu, että sitä olisi jatkettava. Jos tapauksessa on toimitettu muuttuneista olosuhteista riittävää todistusaineistoa, on myös tarpeen säätää uusista välivaiheen tarkasteluista tai tutkimuksista sen määrittämiseksi, olisiko maksettujen polkumyöntitullien palauttaminen perusteltua. Lisäksi olisi säädettävä siitä, että jos polkumyynnin uudelleenlaskeminen edellyttää vientihintojen uudelleenmuodostamista, polkumyöntitulleja ei saa pitää tuonnin ja jälleenmyynnin välisenä kuluna, jos kyseiset tullit siirretään niiden tuotteiden hintoihin, joita unionin toimenpiteet koskevat.
- (19) On tarpeen säätää erityisesti siitä, että vientihinnat ja polkumyöntimarginaalit on arvioitava uudelleen, jos viejä ottaa tullin tietynlaisen tasoitusjärjestelyn perusteella kantaakseen ja jos tulleja ei siirretä niiden tuotteiden hintoihin, joita unionin toimenpiteet koskevat.
- (20) Vuoden 1994 polkumyöntisopimukseen ei sisälly määräyksiä polkumyöntitoimenpiteiden kiertämisestä, vaikka erillisessä GATTin ministeripäätöksessä kiertäminen tunnustettiin ongelmaksi ja siirrettiin GATTin polkumyöntikomitean ratkaistavaksi. Koska monenväliset neuvottelut ovat tähän asti epäonnistuneet ja Maailman kauppajärjestön, jäljempänä 'WTO', polkumyöntikomitean käsittelyn päättymistä odottaessa unionin lainsäädännössä olisi oltava säännökset sellaisten käytäntöjen, erityisesti unionissa tai kolmannessa maassa tapahtuvan pelkän tavaroiden kokoamisen, vastustamiseksi, joiden pääasiallisena tavoitteena on polkumyöntitoimenpiteiden kiertäminen.
- (21) On myös syytä täsmentää käytännöt, joissa on kyse voimassa olevien toimenpiteiden kiertämisestä. Kiertämiskäytäntöjä voi esiintyä joko unionin sisällä tai sen ulkopuolella. Tämän vuoksi on tarpeen säätää, että vapautuksia laajennettujen tullien soveltamisesta, joita voidaan myöntää tuojille, voidaan myöntää myös viejille silloin, kun tulleja sovelletaan unionin ulkopuolella tapahtuvaan kiertämiseen puuttumiseksi.
- (22) On hyväksyttävä polkumyöntitoimenpiteiden soveltamatta jättäminen, jos markkinaolosuhteiden väliaikainen muuttuminen tekee niiden soveltamisen väliaikaisesti tarpeettomaksi.
- (23) On tarpeen säätää siitä, että tutkimuksen kohteena oleva tuonti voidaan kirjata tuonniksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin toteuttaa toimenpiteitä.
- (24) Toimenpiteiden moitteettoman soveltamisen takaamiseksi on tarpeen, että jäsenvaltiot valvovat tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuontia ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrää ja antavat tästä komissiolle kertomuksen.
- (25) On tarpeen säätää tarkastuskäynneistä polkumyöntiä ja vahinkoa koskevien toimitettujen tietojen todentamiseksi tarkastuskäyntien jäädessä kuitenkin riippuvaisiksi kyselylomakkeisiin saatujen vastausten asianmukaisuudesta.
- (26) Tutkimusten päättämiseksi vahvistetussa määräajassa on olennaisen tärkeää käyttää otoksia, jos osapuolten tai liiketapahtumien lukumäärä on suuri.
- (27) On tarpeen säätää siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, määräyksiin voidaan käyttää muita tietoja, ja että nämä tiedot voivat olla osapuolille vähemmän edullisia kuin mitä ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä.
- (28) Luottamuksellisten tietojen käsittelystä olisi annettava säännökset liikesalaisuuksien paljastumisen estämiseksi.
- (29) On välttämätöntä säätää siitä, että kyseessä oleville osapuolille ilmoitetaan asianmukaisesti olennaisista tosiasioista ja huomioista ja että ilmoittaminen suoritetaan, unionin päätöksentekomenettely huomioon ottaen, sellaisen määräajan kuluessa, että osapuolilla on mahdollisuus puolustaa etujaan.

- (30) On perusteltua säätää hallintomenettelystä, jossa voidaan esittää väitteitä siitä, ovatko toimenpiteet unionin edun mukaisia, myös kuluttajien edun mukaisia, ja vahvistaa määräajat, joiden kuluessa kyseessä olevat tiedot on toimitettava, sekä vahvistaa osapuolten, joita asia koskee, tiedonsaantioikeudet.
- (31) Tämän asetuksen täytäntöönpano edellyttää yhdenmukaisia edellytyksiä väliaikaisten ja lopullisten tullien hyväksymiselle ja tutkimuksen päättämiseksi ilman toimenpiteitä. Komission olisi hyväksyttävä nämä toimenpiteet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (32) Väliaikaisten toimenpiteiden hyväksymisessä olisi käytettävä neuvoo-antavaa menettelyä, kun otetaan huomioon tällaisten toimenpiteiden vaikutukset ja niiden looginen järjestys suhteessa lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseen. Sitä olisi käytettävä myös sitoumusten hyväksymiseen, toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun aloittamiseen ja aloittamatta jättämiseen, toimenpiteiden soveltamatta jättämiseen, toimenpiteiden soveltamatta jättämisen jatkamiseen ja toimenpiteiden soveltamisen aloittamiseen uudelleen, ottaen huomioon tällaisten toimenpiteiden vaikutukset lopullisiin toimenpiteisiin verrattuna. Jos toimenpiteiden käyttöön ottamisen viivästyminen aiheuttaisi vaikeasti korjattavaa vahinkoa, on tarpeen antaa komissiolle mahdollisuus hyväksyä välittömästi sovellettavia väliaikaisia toimenpiteitä.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Periaatteet

1. Polkumyynnitulli voidaan asettaa polkumyynnillä tuodulle tuotteelle, jos tuotteen luovuttaminen vapaaseen liikkeeseen unionissa aiheuttaa vahinkoa.
2. Tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta unioniin on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.
3. Viejämaa on tavallisesti alkuperämaa. Se voi kuitenkin olla välittäjänä toimiva maa, paitsi jos tuotteet esimerkiksi ainoastaan kuljetetaan sen kautta, sellaisia tuotteita ei valmisteta viejämaassa tai viejämaassa ei ole vertailukelpoista hintaa näille tuotteille.
4. Tässä asetuksessa ilmaisu "samankaltainen tuote" tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen, toisin sanoen kaikissa suhteissa samanlainen kuin kysymyksessä oleva tuote, tai sellaisen tuotteen puuttuessa muuta tuotetta, joka, vaikka se ei ole kaikissa suhteissa samanlainen, muistuttaa ominaispiirteiltään kyseistä tuotetta.

2 artikla

Polkumyynnin määrittely

A. NORMAALIARVO

1. Normaaliarvo perustuu tavallisesti viejamaan riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin.

Jos viejä ei tuota tai myy samankaltaista tuotetta viejämaassa, normaaliarvo määritetään muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

Sellaisten osapuolten, joiden välillä näyttää olevan etuyhteys tai hyvitysjärjestely, välisiä hintoja ei voida pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä sovellettuina ja niitä voidaan käyttää normaaliarvon määrittämisessä vain, jos vahvistetaan, että tällainen yhteys ei vaikuta hintoihin.

Kun määritetään, onko kahden osapuolen välillä etuyhteys, huomioon voidaan ottaa komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447⁽¹⁾ 127 artiklassa esitetty etuyhteydessä olevien osapuolten määritelmä.

2. Normaaliarvon määrittämiseen käytetään tavallisesti kotimarkkinoiden kulutukseen tarkoitettua samankaltaisen tuotteen myyntiä, jos myynnin määrä on vähintään viisi prosenttia tutkimuksen kohteena olevan tuotteen myynnin määrästä unioniin. Alhaisempaa myynnin määrää voidaan kuitenkin käyttää esimerkiksi silloin, kun käytettyjä hintoja pidetään kyseisillä markkinoilla edustavina.

3. Mikäli samankaltaista tuotetta ei myydä tavanomaisessa kaupankäynnissä tai myynti on riittämätöntä tai erityisestä markkinatilanteesta johtuen tällaisen myynnin perusteella ei voida tehdä asianmukaista vertailua, samankaltaisen tuotteen normaaliarvo lasketaan alkuperämaan tuotantokustannusten perusteella lisätynä kohtuullisella määrällä myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa, tai tavanomaisessa kaupankäynnissä soveltuvaan kolmanteen maahan käytettyjen vientihintojen perusteella edellyttäen, että hinnat ovat edustavia.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua erityisen markkinatilanteen voidaan katsoa vallitsevan tarkasteltavana olevan tuotteen osalta muun muassa, jos hinnat ovat keinotekoisesti alhaisia, jos vaihtokauppaa harjoitetaan merkittävässä määrin tai jos kyse on ei-kaupallisista valmistusmenettelyistä.

4. Kun samankaltaista tuotetta myydään viejään kotimarkkinoilla tai kolmanteen maahan hinnoilla, jotka ovat alhaisempia kuin tuotannon (kiinteät ja muuttuvat) yksikkökustannukset lisätynä myynti-, hallinto- ja muilla kustannuksilla, myynnin voidaan hintansa vuoksi katsoa poikkeavan tavanomaisessa kaupankäynnissä käytetystä ja se voidaan jättää huomioon ottamatta normaaliarvoa määritettäessä vain, jos määritetään myynnin tapahtuneen pidennetyn ajanjakson kuluessa huomattavissa määrin ja hinnoilla, joilla ei voida kattaa kaikkia kustannuksia kohtuullisen ajan kuluessa.

Jos hinnat, jotka ovat myyntihetkellä kustannuksia alhaisempia, ylittävät tutkimusjakson kustannusten painotetun keskiarvon, niiden on katsottava kattavan kustannukset kohtuullisen ajan kuluessa.

Pidennetyllä ajanjaksolla tarkoitetaan tavallisesti vuotta tai ainakin kuutta kuukautta, ja yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvaa myyntiä pidetään määrältään huomattavana tämän ajanjakson kuluessa, jos vahvistetaan, että myyntihinnan painotettu keskiarvo on painotettua keskimääräistä yksikkökustannusta alhaisempi tai että yksikkökustannuksia alhaisemmilla hinnoilla tapahtuvan myynnin määrä on vähintään 20 prosenttia normaaliarvon määrittämisessä käytetystä myynnistä.

5. Kustannukset lasketaan tavallisesti tutkimuksen kohteena olevan osapuolen kirjanpitomerkintöjen perusteella sillä edellytyksellä, että nämä merkinnät on tehty kyseisessä maassa yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ja ne antavat kohtuullisen hyvän käsityksen kyseisen tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvistä kustannuksista.

Jos tutkimuksen kohteena olevan tuotteen valmistukseen ja myyntiin liittyvät kustannukset eivät käy riittävän hyvin ilmi osapuolen, jota asia koskee, kirjanpitomerkinnöistä, näitä kustannuksia oikaistaan tai ne määritetään saman maan muiden tuottajien tai viejien kustannusten perusteella tai, jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei voida käyttää, mitä tahansa muuta hyväksyttävää perustetta käyttäen, mukaan lukien muilta edustavilta markkinoilta saadut tiedot.

Kustannusten asianmukaista kohdentamista koskevat todisteet otetaan huomioon, jos osoitetaan, että tämäntyyppistä kohdentamista on todellisesti käytetty. Jos soveltuvampaa menetelmää ei ole, käytetään mieluiten liikevaihtoon perustuvaa kohdentamisjärjestelmää. Kustannukset oikaistaan asianmukaisesti niiden uusiutumattomien kustannuserien suhteen, jotka hyödyttävät tulevaa ja/tai nykyistä tuotantoa, ellei kyseisiä kustannuksia jo ole otettu huomioon tässä alakohdassa tarkoitettua kustannusten kohdentamisessa.

⁽¹⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

Jos kustannuksiin niiden kattamiseen kuluva tietyn ajanjakson aikana vaikuttaa uusien, huomattavia lisäinvestointeja vaativien tuotantovälineiden käyttö ja kapasiteetin heikko käyttöaste koko tutkimusajanjakson tai sen osan kuluessa tapahtuvan perustamistoiminnan vuoksi, perustamisajanjakson keskimääräiset kustannukset ovat edellä mainittujen kohdentamissääntöjen mukaisesti sovellettavat kustannukset perustamisvaiheen lopussa, ja kyseisen ajanjakson osalta ne sisältyvät 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin painotettuihin keskimääräisiin kustannuksiin. Perustamisvaiheen kesto määritellään kyseessä olevalle tuottajalle tai viejälle ominaisten olosuhteiden mukaisesti, mutta se ei saa ylittää alkuperäistä kustannusten kattamiseen kulunutta asianmukaista aikaa. Kyseisenä tutkimusajanjaksona sovellettavien kustannusten oikaisujen osalta perustamisvaihetta koskevat, tutkimusajanjaksoa myöhempään ulottuvat tiedot otetaan huomioon silloin, kun ne toimitetaan ennen tarkastuskäyntejä ja kolmen kuukauden kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

6. Myynti-, hallinto- ja muita kustannuksia sekä voittoa varten lisättyjen määrien on perustuttava tosiasialliseen tietoon, joka pohjautuu tutkittavana olevan viejän tai valmistajan samankaltaisen tuotteen valmistamiseen ja myyntiin tavanomaisessa kaupankäynnissä. Jos kyseisiä määriä ei näin voida määrittää, ne voidaan määrittää käyttäen seuraavia perusteita:

- a) muiden tutkimuksen kohteena olevien viejien tai tuottajien osalta vahvistettujen tosiasiallisten määrien painotettu keskiarvo samankaltaisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- b) kyseisen viejän tai tuottajan maksamat tai saamat tosiasialliset määrät saman yleisen luokan tuotteiden tuotannossa ja myynnissä tavanomaisessa kaupankäynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla;
- c) mikä tahansa muu hyväksyttävä menetelmä sillä edellytyksellä, että siten määritetty voiton määrä ei ylitä voittoa, jonka muut viejät tai tuottajat tavallisesti saavat samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla.

7. a) Muussa kuin markkinatalousmaista ⁽¹⁾ peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon. Tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.

- b) Kiinan kansantasavallasta, Vietnamista ja Kazakstanista ja muista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat WTO:n jäseniä, peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyynnitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan sääntöjä.
- c) Edellä olevan b alakohdan mukainen vaatimus on tehtävä kirjallisesti ja sen on sisällettävä riittävästi todisteita siitä, että tuottaja toimii markkinatalousolosuhteissa, mikä merkitsee, että:

— yritysten hintoja, kustannuksia sekä tuotantopanoksia kuten raaka-aineita ja teknologian ja työvoiman kustannuksia, tuotantoa, myyntiä ja investointeja koskevat päätökset tehdään markkinoihin perustuvien tarjontaa ja kysyntää heijastavien viitteiden perusteella sekä ilman merkittävää valtion puuttumista kyseisessä suhteessa ja että kustannukset ja huomattavat tuotantopanokset heijastavat merkittävässä määrin niiden arvoa markkinoilla,

— yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan,

⁽¹⁾ Mukaan lukien Albania, Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kirgisia, Moldova, Mongolia, Pohjois-Korea, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan ja Valko-Venäjä.

- yritysten tuotantokustannuksiin ja taloudelliseen tilanteeseen ei kohdistu aiemmasta keskusjohtoisestä talousjärjestelmästä peräisin olevia merkittäviä vääristymiä, erityisesti varojen aliarvostuksen, muiden poistojen, vaihtokauppojen tai velkojen hyvittämisellä tapahtuneiden maksujen muodossa,
- kyseisiä yrityksiä koskee konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö, joka takaa yritysten toiminnan oikeusvarmuuden ja vakauden, ja
- valuuttakurssien muuttaminen suoritetaan markkinahintaan.

Sen määrittäminen, täyttääkö tuottaja tässä alakohdassa tarkoitettut vaatimukset, suoritetaan tavallisesti seitsemän kuukauden mutta viimeistään kahdeksan kuukauden kuluessa tutkimuksen aloittamisesta, sen jälkeen kun unionin tuotannonalalle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia. Kyseinen määrittäminen pysyy voimassa koko tutkimuksen ajan. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja b alakohdan mukaisesti esitettyjen vaatimusten analysoinnista tavallisesti 28 viikon kuluessa tutkimuksen vireillepanosta.

- d) Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, tämän kohdan b ja c alakohdan mukainen määrittäminen on rajattava tutkimuksessa mukana oleviin osapuoliin ja niihin tuottajiin, jotka saavat yksilöllisen kohtelun 17 artiklan 3 kohdan nojalla.

B. VIENTIHINTA

8. Vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämäasta unioniin.
9. Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on etuyhteys tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.

Kyseisissä tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi unionin rajalla.

Oikaistaviin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko unionissa tai sen ulkopuolella, jolla näyttää olevan etuyhteys tai hyvitysjärjestely tuojan tai viejän kanssa, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomainen kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset, tullit, polkumyynnitullit sekä muut tuojamaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.

C. VERTAILU

10. Vientihinnan ja normaaliarvon välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu. Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen tosiseikat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot. Erityisten olosuhteiden täytyessä oikaisuja voidaan tehdä seuraavien tekijöiden mukaisesti:

a) Fyysiset ominaisuudet

Oikaisu tehdään tutkimuksen kohteena olevan tuotteen fyysisten ominaisuuksien erojen mukaisesti. Oikaisujen määrä vastaa markkinaerojen arvon kohtuullista arviota.

b) Tuontimaksut ja välilliset verot

Jos tuote on tarkoitettu kulutettavaksi viejämäassa, normaaliarvo oikaistaan samankaltaisen tuotteen tai siihen fyysisesti sisältyvien materiaalien tuontimaksuja ja välillisiä veroja vastaavalla määrällä, ja jos tuote viedään unioniin, kyseisiä maksuja ja veroja ei kanneta tai ne palautetaan.

c) Alennukset, hyvitykset ja määrät

Oikaisu tehdään alennus- ja hyvityserojen mukaisesti, myös niiden alennusten ja hyvitysten, jotka myönnetään määräraojen mukaisesti, jos ne on määrällisesti asianmukaisesti osoitettu ja jos ne ovat suoraan sidoksissa kyseessä olevaan myyntiin. Oikaisu voidaan tehdä myös myöhemmin annettavien alennusten tai hyvitysten mukaisesti, jos kysyntä perustuu aikaisempien ajanjaksojen aikana vallinneeseen käytäntöön, mukaan lukien sitoumus noudattaa alennuksen tai hyvityksen saamisen edellytyksiä.

d) Kaupan porras

i) Oikaisu tehdään kaupan portaiden erojen mukaisesti, myös niiden erojen mukaisesti, joita voi olla OEM-myyntissä (Original Equipment Manufacturer), jos molempien markkinoiden jakelukanavien osalta osoitetaan, että vientihinta, laskennallinen vientihinta mukaan lukien, on normaaliarvoon nähden kaupan eri portaassa ja ero on vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, mikä on osoitettu eri kaupan portaiden toimintojen ja hintojen pysyvillä ja selvillä eroilla viejamaan kotimarkkinoilla. Oikaisu perustuu eron arvoon markkinoilla.

ii) Kuitenkin muissa kuin i alakohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa, jos vallitsevaa eroa kaupan eri portaassa ei voida määrittää kyseisten kaupan portaiden puuttuessa viejämäiden kotimarkkinoilta tai jos tiettyjen toimintojen osoitetaan kuuluvan muihin kuin verrattavana olevaan kaupan portaaseen, erityisoikaisu voidaan tehdä.

e) Kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus ja liitännäiskustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan tuotteeseen ja jotka ovat aiheutuneet kyseisen tuotteen kuljettamisesta viejän tiloista ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle, jos kyseiset kustannukset sisältyvät käytettyihin hintoihin. Näihin kustannuksiin kuuluvat kuljetuksesta, vakuutuksesta, käsittelystä ja lastauksesta aiheutuneet kustannukset sekä liitännäiskustannukset.

f) Pakkaus

Oikaisu tehdään niiden pakkauskustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan kyseiseen tuotteeseen.

g) Luotto

Oikaisu tehdään kyseessä olevaa myyntiä varten myönnetystä luotosta aiheutuneiden kustannusten erojen mukaisesti sillä edellytyksellä, että kyseinen tekijä otetaan huomioon käytettäviä hintoja määritettäessä.

h) Myynnin jälkeiset kustannukset

Oikaisu tehdään niiden kustannusten erojen mukaisesti, jotka liittyvät suoraan lailla säädettyjen ja/tai myyntisopimuksessa määrättyjen vakuuksien, takausten, teknisen avun tai palvelujen toimittamiseen.

i) Palkkiot

Oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti.

Käsitteeseen "palkkiot" katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

j) Valuutan muuntaminen

Jos hintojen vertailu vaatii valuutan muuntamista, muuntamisessa on käytettävä myyntipäivän vaihtokurssia, paitsi jos ulkomaanvaluutan myynti termiinimarkkinoilla kytkeytyy suoraan kyseiseen vientinä tapahtuvaan myyntiin, jolloin on käytettävä termiinikaupan vaihtokursseja. Myyntipäivän on tavallisesti oltava laskun päivämäärä, mutta voidaan käyttää myös sopimuksen tai tilauksen päivämäärää tai tilauksen vahvistamispäivämäärää, jos se on aiheellisempi olennaisten kauppaehtojen määrittämiseksi. Vaihtokurssien vaihteluja ei oteta huomioon, ja viejillä on 60 päivää tutkimusajanjakson aikana vaihtokursseissa tapahtuneiden pitkän aikavälin muutosten huomioon ottamiseksi.

k) Muut tekijät

Oikaisu voidaan tehdä myös muiden kuin a–j alakohdassa tarkoitettujen tekijöiden erojen osalta, jos tämän kohdan mukaisesti osoitetaan, että ne vaikuttavat hintojen vertailukelpoisuuteen, erityisesti, jos asiakkaat maksavat pysyvästi eri hintoja kotimarkkinoilla tällaisten tekijöiden eron vuoksi.

D. POLKUMYYNTIMARGINAALI

11. Jollei tasapuolista vertailua koskevista säännöksistä muuta johdu, polkumyymintimarginaalien olemassaolo tutkimus-ajanjakson aikana määritetään tavallisesti normaaliarvon painotetun keskiarvon ja kaiken unioniin suuntautuvan viennin hintojen painotetun keskiarvon välisellä vertailulla tai yksittäisten normaaliarvojen ja unioniin suuntautuvan viennin yksittäisten hintojen välisellä vertailulla kunkin liiketapahtuman osalta. Painotettuun keskiarvoon perustuvaa normaaliarvoa voidaan kuitenkin verrata unioniin suuntautuvien yksittäisten vientitapahtumien hintoihin, jos vientihintojen rakenteessa on eri ostajien, alueiden tai ajanjaksojen välillä huomattavia eroja ja jos harjoitetun polkumyynnin tosiasiallinen laajuus ei käy ilmi tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä määritettyjen menetelmien avulla. Tässä kohdassa ei suljeta pois mahdollisuutta käyttää otoksia 17 artiklan mukaisesti.

12. Polkumyymintimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Jos polkumyymintimarginaalit vaihtelevat, voidaan vahvistaa painotettu keskimääräinen polkumyymintimarginaali.

3 artikla

Vahingon määrittäminen

1. Tässä asetuksessa käsitteellä 'vahinko' tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa, unionin tuotannonalaa kohdistuvaa merkittävää vahingon uhkaa tai merkittävää viivästystä unionin tuotannonalan perustamisessa, ja sitä tulkitaan tämän artiklan mukaisesti.

2. Vahingon määrittäminen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu:

a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla; ja

b) tämän tuonnin seurauksista unionin tuotannonalalle.

3. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän osalta on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa unioniin tuotantoon tai kulutukseen. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta hintoihin on harkittava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osalta esiintynyt huomattavaa alihinnoittelua suhteessa unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen hintaan tai onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta muutoin ilmennyt merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti huomattavassa määrin estänyt sellaisia hinnankorotuksia, jotka muuten olisi tehty. Yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva.

4. Jos useammasta kuin yhdestä maasta tapahtuvaa tuotteen tuontia tutkitaan samanaikaisesti polkumyynnin vuoksi, tällaisen tuonnin vaikutuksia voidaan arvioida kumulatiivisesti vain, jos:

a) kustakin maasta tapahtuvan tuonnin suhteen osoitettu polkumyymintimarginaali on 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vähimmäistasoa suurempi ja jos yhdestäkään maasta tapahtuvan tuonnin määrä ei ole merkityksetön; ja

b) tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi on asianmukaista ottaen huomioon tuotavien tuotteiden väliset kilpailuedellytykset ja tuotavien tuotteiden ja unionin samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset.

5. Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta kyseessä olevaan unionin tuotannonalalle on otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat kyseisen tuotannonalan tilanteeseen, kuten esimerkiksi se tosiasia, että ala on edelleen toipumassa entisten polkumyynti- tai vientitukikäytäntöjen vaikutuksista; tosiasiallisen polkumyymintimarginaalin merkittävyys; myynnin, voittojen, tuotannon, markkinaosuuden, tuottavuuden, investointien tuoton sekä kapasiteetin käyttöasteen tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen; hintaan vaikuttavat tekijät unionissa; tosiasialliset ja mahdolliset negatiiviset vaikutukset kassavirtoihin, varastot, työllisyys, palkat, kasvu sekä pääoman saanti tai investoinnit. Tämä luettelo ei ole tyhjentyvä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva.

6. On näytettävä 2 kohtaan liittyvien olennaisten todisteiden avulla, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttaa vahinkoa tässä asetuksessa tarkoitettussa merkityksessä. Erityisesti kyseessä on sen näyttäminen, että 3 kohdassa tarkoitetuilla määrillä ja/tai hinnoilla on unionin tuotannonalaan vaikutusta 5 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä ja että tämä vaikutus on sellaista, että sitä voidaan pitää merkittävänä.

7. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisäksi on tutkittava muut tiedossa olevat tekijät, jotka samaan aikaan aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle, eikä kyseisten tekijöiden aiheuttamaa vahinkoa saa pitää polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana 6 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä. Tässä suhteessa huomioon otettavina tekijöinä voidaan pitää muun muassa muun kuin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrää ja hintoja, kysynnän supistumista tai kulutustottumusten muutoksia, kolmannen maan ja unionin tuottajien rajoittavia kauppatapoja ja kyseisten tuottajien välistä kilpailua, tekniikan kehittymistä sekä unionin tuotannonalan vientisaavutuksia ja tuottavuutta.

8. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta on arvioitava suhteessa samankaltaisen tuotteen unionin tuotannonalan tuotantoon silloin, kun käytettävissä olevat tiedot mahdollistavat tämän tuotannon erillisen tunnistamisen esimerkiksi tuotantomenetelmien, myynnin ja voittojen perusteella. Jos kyseisen tuotannon erillinen tunnistaminen ei ole mahdollista, polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus on arvioitava tarkastelemalla sellaisen mahdollisimman rajoitetun, samankaltaisen tuotteen sisältävän tuoter ryhmän tuotantoa, josta tarvittavat tiedot ovat saatavissa.

9. Merkittävän vahingon uhan on perustuttava tosiasioihin eikä pelkkiin väitteisiin, arveluihin tai etäisiin mahdollisuuksiin. Sellaisen olosuhteiden muutoksen, joka loisi tilanteen, jossa polkumyynti aiheuttaisi vahinkoa, on täytynyt olla selvästi nähtävissä ja sen on oltava välittömästi uhkaava.

Merkittävän vahingon uhan olemassaolon määrittämiseksi on tarkasteltava muun muassa sellaisia tekijöitä kuin:

- a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin sellainen huomattava kasvuvauhti unionin markkinoilla, joka on osoitus tuonnin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä;
- b) riittävä ja vapaasti viejän käytettävissä oleva kapasiteetti tai sellaisen kapasiteetin välitön ja tuntuva kasvu, joka on osoitus polkumyynnillä unionin markkinoille tapahtuvan viennin tuntuvan kasvun todennäköisyydestä, ottaen huomioon muiden vientimarkkinoiden kyky ottaa vastaan lisävientiä;
- c) tuonnin tapahtuminen hinnoilla, joilla voitaisiin tuntuvasti alentaa hintoja tai estää hinnan korotukset huomattavissa määrin ja jotka todennäköisesti lisäisivät uuden tuonnin kysyntää;
- d) tutkimuksen kohteena olevan tuotteen varastot.

Mikään näistä tekijöistä ei välttämättä yksinään ole ratkaiseva, vaan tarkasteltavien tekijöiden on yhdessä johdettava siihen päätelmään, että polkumyynnillä tapahtuva muu vienti on välittömästi uhkaavaa ja että jos suojaotomia ei toteuteta, aiheutuu merkittävää vahinkoa.

4 artikla

Unionin tuotannonalan määritelmä

1. Tässä asetuksessa tarkoitetaan 'unionin tuotannonalalla' samankaltaisen tuotteiden tuottajia unionissa kokonaisuutena tai niitä tuottajia, joiden yhteinen tuotanto muodostaa 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettussa merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko unionin tuotannosta, paitsi että:

- a) jos tuottajat ovat etuyhteydessä viejiin tai tuojiin, taikka jos ne ovat itse väitetyn polkumyynnin alaisen tuotteen tuottajia, ilmaisan 'unionin tuotannonala' voidaan tulkita käsittävän muut tuottajat;
- b) poikkeuksellisissa olosuhteissa unionin alue voidaan kyseisen tuotannon osalta jakaa kahteen tai useampaan kilpailevaan markkina-alueeseen ja kullakin markkina-alueella olevia tuottajia voidaan pitää erillisenä tuotannonalana, jos:
 - i) tällaisella markkina-alueella olevat tuottajat myyvät kaiken tai melkein kaiken kyseisen tuotteen tuotantonsa tällä markkina-alueella; ja

- ii) muualle unioniin sijoittautuneet kyseisen tuotteen tuottajat eivät huomattavassa määrin tyydytä kysyntää tällä markkina-alueella.

Tällaisissa olosuhteissa vahinkoa voidaan pitää olemassa olevana, vaikka suurimmalle osalle koko unionin tuotannonalasta ei ole aiheutunut vahinkoa, sillä edellytyksellä, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on keskittynyt tälle eristyneelle markkina-alueelle ja että polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttaa vahinkoa tuottajille, jotka vastaavat kaikesta tai melkein kaikesta tuotannosta tällaisella markkina-alueella.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovellettaessa tuottajien katsotaan olevan etuyhteydessä viejiin tai tuojiin vain, jos:

- a) toinen valvoo toista suoraan tai epäsuorasti;
- b) kolmas osapuoli valvoo molempia suoraan tai epäsuorasti; tai
- c) ne yhdessä valvovat suoraan tai epäsuorasti kolmatta osapuolta, edellyttäen että on syytä uskoa tai epäillä, että yhteys on sellainen, että kyseinen tuottaja toimii toisin kuin etuyhteyttä vailla olevat tuottajat.

Tätä kohtaa sovellettaessa toisen katsotaan valvovan toista silloin, kun edellisen oikeudellinen tai toiminnallinen asema oikeuttaa määräämään pakotteita tai antamaan käskyjä jälkimmäiselle.

3. Milloin unionin tuotannonalan on tulkittu käsittävän tietyn alueen tuottajat, viejille annetaan mahdollisuus kyseisen alueen osalta antaa sitoumukset 8 artiklan mukaisesti. Tällaisessa tapauksessa, arvioitaessa unionin etua toimenpiteiden suhteen, alueen etuun on kiinnitettävä erityistä huomiota. Jos tyydyttävää sitoumusta ei anneta nopeasti tai jos kyseessä ovat 8 artiklan 9 ja 10 kohdassa tarkoitettut tilanteet, väliaikainen tai lopullinen tulli voidaan ottaa käyttöön koko unionin osalta. Tällaisessa tapauksessa tullit voidaan rajoittaa koskemaan erityisiä tuottajia tai viejiä, jos se on mahdollista.

4. Tähän artiklaan sovelletaan 3 artiklan 8 kohdan säännöksiä.

5 artikla

Menettelyn aloittaminen

1. Jollei 6 kohdasta muuta johdu, tutkimus minkä tahansa väitetyn polkumyynnin olemassaolon, määrän ja vaikutuksen määrittämiseksi voidaan panna vireille unionin tuotannonalan puolesta toimivan kenen tahansa luonnollisen henkilön tai minkä tahansa oikeushenkilön tai minkä tahansa järjestön, jolla ei ole oikeushenkilöllisyyttä, tekemän kirjallisen valituksen perusteella.

Valitus voidaan osoittaa komissiolle tai jäsenvaltiolle, joka toimittaa sen komissiolle. Komissio lähettää jäsenvaltioille jäljennöksen kaikista saamistaan valituksista. Valitus katsotaan jätetyksi ensimmäisenä työpäivänä sen jälkeen, kun komissio on vastaanottanut sen kirjattuna kirjeenä tai kun komissio on toimittanut vastaanottoilmoituksen.

Jos jäsenvaltiolla on valituksen puuttuessa hallussaan riittävät todisteet polkumyynnistä ja unionin tuotannonalalle siitä aiheutuneesta vahingosta, sen on toimitettava ne viipymättä komissiolle.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuun valitukseen on sisällyttävä todisteita polkumyynnistä, vahingosta ja väitetyn polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja väitetyn vahingon välisestä syy-yhteydestä. Valitukseen on sisällyttävä sellaista tietoa, joka on kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä seuraavista seikoista:

- a) valituksen tekijän henkilöllisyys ja kuvaus valituksen tekijän tuottaman samankaltaisen tuotteen unionin tuotannon määrästä ja arvosta. Jos valitus tehdään kirjallisesti unionin tuotannonalan puolesta, siinä on täsmennettävä se tuotannonala, jonka puolesta valitus tehdään, esittämällä luettelo unionin kaikista tiedossa olevista samankaltaisen tuotteen tuottajista (tai samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien järjestöistä) ja, siinä määrin kuin mahdollista, kuvaus samankaltaisen tuotteen unionin tuotannon siitä määrästä ja arvosta, jota nämä tuottajat edustavat;

- b) täydellinen kuvaus väitetyin polkumyynnin alaisesta tuotteesta, kyseisen alkuperä- tai viejämäänen nimi tai alkuperä- ja viejämäänen nimet, jokaisen kyseessä olevan viejän tai ulkomaisen tuottajan henkilöllisyys ja luettelo tiedossa olevista henkilöistä, jotka tuovat kyseistä tuotetta;
- c) hinnat, joilla kyseistä tuotetta myydään silloin, kun se on tarkoitettu kulutukseen alkuperämäänen tai -määnen tai viejämäänen tai -määnen kotimarkkinoilla (tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaisista, hinnat, joilla tuotetta myydään alkuperämäänestä tai -määnestä tai viejämäänestä tai -määnestä kolmanteen maahan tai maihin tai tietoa tuotteen laskennallisesta arvosta) ja vientihinnat tai, silloin kun se on tarkoituksenmukaisista, hinnat, joilla tuote on jälleenmyyty ensimmäiselle riippumattomalle ostajalle unionissa;
- d) polkumyynnillä tapahtuvaksi väitetyn tuonnin määrän muutokset, tällaisen tuonnin vaikutus samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla ja tuonnin seurausvaikutukset unionin tuotannonalaan kaikkien niiden tekijöiden ja seikkojen, kuten 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa luettujen tekijöiden, mukaisesti, jotka vaikuttavat tämän unionin tuotannonalan tilanteeseen.
3. Komissio tutkii niin hyvin kuin on mahdollista valituksessa esitettyjen todisteiden täsmällisyyden ja riittävyyden sen määrittämiseksi, onko näyttö tutkimuksen vireille panemisen oikeuttamiseksi riittävä.
4. Tutkimus pannaan vireille 1 kohdan mukaisesti vain, jos samankaltaisen tuotteen unionin tuottajien valitukselle esittämän tuen tai vastustuksen perusteella päätetään, että unionin tuotannonala on tehnyt valituksen tai valitus on tehty sen puolesta. Valitus katsotaan unionin tuotannonalan tekemäksi tai sen puolesta tehdyksi, jos sitä tukevat ne unionin tuottajat, joiden yhteinen tuotanto on yli 50 prosenttia sen samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta, jota tuottaa se osa unionin tuotannonalasta, joka joko tukee tai vastustaa valitusta. Tutkimusta ei kuitenkaan panna vireille, jos valitusta selvästi tukevat unionin tuottajat vastaavat alle 25 prosentista unionin tuotannonalan tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotannosta.
5. Viranomaisten on vältettävä tutkimuksen vireille panemiseksi tehdyn valituksen julkistamista, jos tutkimuksen vireillepanosta ei ole päätetty. Viranomaisten on kuitenkin tehtävä ilmoitus kyseisen viejämäänen julkisen vallan edustajille saatuaan asianmukaisesti todisteilla vahvistetun valituksen ja ennen tutkimuksen vireille panemista.
6. Jos komissio erityisissä olosuhteissa päättää panna tutkimuksen vireille ilman unionin tuotannonalan tekemää tai sen puolesta tehtyä kirjallista valitusta tällaisen tutkimuksen vireille panemiseksi, on tämä vireillepano oikeutettua ainoastaan, jos on riittävästi todisteita polkumyynnin, vahingon ja syy-yhteyden olemassaolosta 2 kohdan mukaisesti. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se on määrittänyt tällaisen tutkimuksen vireillepanon tarpeen.
7. Päätettäessä tutkimuksen vireillepanosta polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia todisteita on tutkittava samanaikaisesti. Valitus hylätään, jos polkumyyntiä tai vahinkoa koskevat todisteet ovat riittämättömät menettelyn jatkamisen oikeuttamiseksi. Menettelyä ei saa aloittaa sellaista maata vastaan, jonka tuonti edustaa alle yhden prosentin markkinaosuutta, elleivät tällaiset maat yhteensä edusta kolmea prosenttia tai enempää unionin kulutuksesta.
8. Valitus voidaan peruuttaa ennen tutkimuksen vireillepanoa, missä tapauksessa katsotaan, ettei sitä ole jätetty.
9. Jos on ilmeistä, että menettelyn aloittamiseen on riittävä näyttö, komissio aloittaa menettelyn valituksen jättämispäivää seuraavien 45 päivän aikana ja julkaisee ilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Ellei riittävä näyttö ole esitetty, valituksen tekijälle on ilmoitettava asiasta 45 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle. Komissio toimittaa jäsenvaltioille valituksen tarkastelua koskevia tietoja tavallisesti 21 päivän kuluessa valituksen jättämisestä komissiolle.
10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle.

Siinä annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa. Lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejämään edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn aloittamisesta ja toimittaa 1 kohdan mukaisesti vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejämään viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejämään viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.

12. Polkumyynnitutkimus ei estä tulliselvitystä.

6 artikla

Tutkimus

1. Menettelyn alettua komissio, toimien yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, aloittaa tutkimuksen unionissa. Tämä tutkimus käsittää samanaikaisesti sekä polkumyynnin että siitä aiheutuneen vahingon.

Jotta määrittäminen olisi edustava, valitaan tutkimusajanjakso, joka polkumyynnitapauksissa tavallisesti käsittää vähintään kuuden kuukauden jakson välittömästi ennen menettelyn aloittamista.

Tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon.

2. Polkumyynnitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejämään asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaika voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimukselle säädetty määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevän, erityisistä olosuhteista johtuvan syyn tällaisen pidennyksen saamiseksi.

3. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita toimittamaan tietoja, ja jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet pyynnön noudattamiseksi.

Niiden on välitettävä komissiolle pyydetty tiedot sekä tulokset suoritetuista todentamisista, tarkasteluista tai tutkimuksista.

Jos näillä tiedoilla on yleistä mielenkiintoa tai jos jäsenvaltio on pyytänyt toimittamaan nämä tiedot, komissio toimittaa tiedot jäsenvaltioille, jolleivät ne ole luottamuksellisia, jolloin se toimittaa yhteenvedon, joka ei ole luottamuksellinen.

4. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita suorittamaan tarpeellisia todentamisia ja tarkasteluja erityisesti tuojien, kauppiaiden sekä unionin tuottajien keskuudessa ja suorittamaan tutkimuksia kolmansissa maissa, jos kyseiset yritykset antavat suostumuksensa ja jos kyseisen maan julkisen vallan edustajille on ilmoitettu virallisesti asiasta, eivätkä ne vastusta asiaa.

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet komission pyyntöjen noudattamiseksi.

Komission virkamiehet voivat, jos komissio tai jäsenvaltio sitä pyytää, avustaa jäsenvaltioiden virkamiehiä suorittamaan tehtävänsä.

5. Asianomaisia osapuolia, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, kuullaan, jos ne ovat tehneet kirjallisen kuulemista koskevan pyynnön *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa vahvistetussa määräajassa ja jos pyynnössä osoitetaan, että ne ovat osapuolia, joita asia koskee ja joihin menettelyn lopputuloksella saattaa olla vaikutusta, ja että on erityisiä syitä, joiden vuoksi niitä pitäisi kuulla.

6. Tuojille, viejille, viejämään julkisen vallan edustajille ja valituksen tekijöille, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, järjestetään pyynnöstä mahdollisuus kohdata osapuolet, joiden edut ovat ristiriidassa, vastakkaisista väitteistä keskustelemiseksi.

Jos mahdollisuus järjestetään, on otettava huomioon tarve suojata tietojen luottamuksellisuus sekä osapuolten oma etu.

Osapuolten ei ole pakko osallistua kohtaamiseen, eikä tietyn osapuolen poissaolosta aiheudu vahinkoa sen asialle.

Tämän kohdan mukaisesti suullisesti toimitetut tiedot otetaan huomioon siltä osin kuin ne myöhemmin vahvistetaan kirjallisesti.

7. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt, käyttäjät ja kuluttajajärjestöt, jotka ovat ilmoittautuneet 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti, samoin kuin viejämään edustajat, voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

Kyseiset osapuolet voivat esittää huomioitaan näistä tiedoista, ja niiden huomautukset otetaan huomioon siltä osin kuin ne ovat riittävästi perusteltuja.

8. Asianomaisten osapuolten toimittamien tietojen, joiden perusteella päätelmät tehdään, paikkansapitävyys on tutkittava niin hyvin kuin mahdollista, paitsi 18 artiklassa vahvistetuissa olosuhteissa.

9. Edellä olevan 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta tutkimus päätetään, jos mahdollista, yhden vuoden määräajassa. Joka tapauksessa tutkimukset päätetään aina 15 kuukauden kuluessa niiden vireillepanosta 8 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti sitoumusten osalta ja 9 artiklassa esitettyjen toteamusten mukaisesti lopullisten toimien osalta.

7 artikla

Väliaikaiset toimenpiteet

1. Väliaikaisia tulleja voidaan määrätä, jos
 - a) menettely on aloitettu 5 artiklan mukaisesti;
 - b) asiasta on annettu ilmoitus ja asianomaisille osapuolille on annettu riittävä mahdollisuus antaa tietoja ja esittää huomautuksia 5 artiklan 10 kohdan mukaisesti;
 - c) polkumyyni ja unionin tuotannonalalle aiheutunut vahinko on väliaikaisesti vahvistettu; ja
 - d) unionin etu vaatii toimia tällaisen vahingon estämiseksi.

Väliaikaiset tullit on otettava käyttöön aikaisintaan 60 päivän ja viimeistään yhdeksän kuukauden kuluttua menettelyn aloittamisesta.

2. Väliaikaisen polkumyynitullin määrä ei saa ylittää väliaikaisesti vahvistetun polkumyynimarginaalin määrää, ja sen on oltava tätä marginaalia alhaisempi, jos alhaisempi tullin määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon poistamiseen.

3. Väliaikaisten tullien kantaminen varmistetaan vakuudella, ja tutkimuksen kohteena olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen unionissa edellyttää tällaisen vakuuden antamista.

4. Komissio hyväksyy väliaikaiset toimenpiteet 15 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jos jäsenvaltio pyytää komissiota toimimaan välittömästi ja jos 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät, komissio päättää viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta, onko syytä ottaa käyttöön väliaikainen polkumyöntitulli.

6. Väliaikaiset tullit voidaan ottaa käyttöön kuudeksi kuukaudeksi ja niiden voimassaoloaikaa voidaan pidentää kolmella kuukaudella tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi. Niiden voimassaoloaikaa voidaan kuitenkin pidentää tai ne voidaan ottaa käyttöön yhdeksäksi kuukaudeksi ainoastaan, jos sellaiset viejät, jotka edustavat huomattavaa prosentuaalista osuutta kyseisistä liiketoimista, sitä pyytävät tai jos kyseiset viejät eivät esitä vastalauseita komission ilmoittaessa aikomuksestaan.

8 artikla

Sitoumukset

1. Sillä edellytyksellä, että polkumyyni ja vahinko on väliaikaisesti vahvistettu, komissio voi 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen hyväksyä riittäviksi katsomansa vapaaehtoiset sitoumusesitykset, joissa viejä sitoutuu tarkistamaan hintojaan tai olemaan viemättä tuotteita polkumyynihintaan, jos komissio on vakuuttunut siitä, että polkumyynnin vahingollinen vaikutus on näin saatu poistettua.

Tällöin komission 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti käyttöön ottamia väliaikaisia tulleja tai tapauksen mukaan 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettuja lopullisia tulleja ei sitoumusten voimassaoloaikana sovelleta niiden yritysten valmistamien asianomaisten tuotteiden tuonnissa, jotka mainitaan sitoumusten hyväksymisestä tehdyssä komission päätöksessä, sellaisena kuin se on myöhemmin muutettuna.

Sitoumukseen perustuvat hinnankorotukset eivät saa olla suurempia kuin on tarpeen polkumyynimarginaalin poistamiseksi, ja niiden olisi oltava polkumyynimarginaalia alhaisemmat, jos ne riittävät poistamaan unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon.

2. Komissio voi ehdottaa sitoumuksia, mutta viejiä ei voida pakottaa niihin. Se, että viejät eivät esitä tällaisia sitoumuksia tai eivät hyväksy niitä koskevia esityksiä, ei mitenkään vaikuta tapauksen käsittelyyn.

Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin jatkumista voidaan kuitenkin pitää osoituksena siitä, että vahingon uhkan toteutuminen on mahdollinen. Viejiltä ei pyydetä sitoumuksia eikä sitoumuksia niiden osalta hyväksyttyä, ellei polkumyyniä ja siitä aiheutuvaa vahinkoa ole väliaikaisesti vahvistettu.

Poikkeustapauksia lukuun ottamatta sitoumuksia ei voida antaa sen ajanjakson päättymisen jälkeen, jonka kuluessa havaintoja voidaan esittää 20 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3. Ehdotettuja sitoumuksia ei tarvitse hyväksyä, jos niiden hyväksyminen olisi epäkäytännöllistä, kuten tosiasiallisten tai mahdollisten viejien määrän ollessa liian suuri tai muista syistä, kuten yleisestä käytännöstä johtuvista syistä. Kyseessä olevalle viejälle on voitava kertoa ne syyt, joiden vuoksi sitoumusesityksen hylkäämistä ehdotetaan, ja viejälle voidaan antaa mahdollisuus esittää huomautuksensa asiasta. Hylkäämisen syyt on ilmoitettava lopullisessa päätöksessä.

4. Sitoumusta esittävien osapuolten on toimitettava tästä sitoumuksesta versio, joka ei ole luottamuksellinen, jotta se voidaan toimittaa osapuolille, joita tutkimus koskee.

5. Kun sitoumukset hyväksytään, tutkimus päätetään. Komissio päättää tutkimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Jos sitoumus hyväksytään, polkumyyniä ja vahinkoa koskeva tutkimus yleensä saatetaan loppuun. Jos tällaisessa tapauksessa päätetään, että polkumyyniä tai vahinkoa ei ole ollut, sitoumus raukeaa ilman eri toimenpiteitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tällainen päätelmä johtuu pääasiallisesti sitoumuksen olemassaolosta. Tällaisessa tapauksessa voidaan vaatia, että sitoumus on voimassa kohtuullisen ajan.

Mikäli päädytään polkumyynnin ja vahingon vahvistamiseen, sitoumus on voimassa ehtojensa ja tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

7. Komission on vaadittava jokaiselta viejältä, jonka sitoumus on hyväksytty, määräjain tietoja, jotka liittyvät kyseisen sitoumuksen toteuttamiseen, ja asiaankuuluvien tietojen todentamisen sallimista. Kieltäytymistä noudattamasta näitä velvoitteita pidetään sitoumuksen rikkomisena.

8. Jos sitoumukset hyväksytään tiettyjen viejien osalta tutkimuksen kuluessa, niiden katsotaan 11 artiklaa sovellettaessa tulevan voimaan siitä päivästä alkaen, jona tutkimus viejämään osalta päätetään.

9. Jos sitoumuksen antanut osapuoli rikkoo sitoumusta tai peruuttaa sen tai jos komissio peruuttaa sitoumukselle antamansa hyväksynnän, sitoumukselle annettu hyväksyntä peruutetaan komission päätöksellä tai tapauksen mukaan komission asetuksella, ja sitoumuksen sijasta aletaan soveltaa komission 7 artiklan mukaisesti käyttöön ottamaa väliaikaista tullia tai 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti käyttöön otettua lopullista tullia, edellyttäen että kyseessä olevalle viejälle on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa kyseinen viejä on itse peruuttanut sitoumuksen. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja, kun se päättää sitoumuksen peruuttamisesta.

Kaikki asianomaiset osapuolet ja jäsenvaltiot voivat toimittaa tietoja, joihin sisältyy alustava näyttö sitoumuksen rikkomisesta. Myöhempi arviointi, jonka avulla selvitetään, onko sitoumusta rikottu, on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden ja joka tapauksessa viimeistään yhdeksän kuukauden kuluessa asiaa koskevan, asianmukaisesti perustellun pyynnön esittämisestä.

Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta apua sitoumusten seurannassa.

10. Väliaikainen tulli voidaan 7 artiklan mukaisesti ottaa käyttöön parhaiden käytettävissä olevien tietojen perusteella, jos on syytä uskoa, että sitoumusta on rikottu, tai sitoumuksen rikkomis- tai peruuttamistapauksessa, jos sitoumukseen johtanutta tutkimusta ei ole päätetty.

9 artikla

Menettelyn tai tutkimuksen päättäminen ilman toimenpiteitä; lopullisten tullien käyttöön ottaminen

1. Jos valitus peruutetaan, menettely voidaan päättää, paitsi jos päättäminen ei ole unionin edun mukaista.
2. Jos suoja-toimenpiteet ovat tarpeettomia, tutkimus tai menettely on päätettävä. Komissio päättää tutkimuksen 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
3. Edellä olevan 5 artiklan 9 kohdan mukaisesti aloitettujen menettelyjen osalta vahinkoa tavallisesti pidetään merkityksettömänä, jos tutkimuksen kohteena oleva tuonti edustaa pienempää määrää kuin 5 artiklan 7 kohdassa esitetyt määrät. Kyseiset menettelyt päätetään välittömästi, jos vahvistetaan, että polkumyynnimarginaali prosentteina vientihinnasta on vähemmän kuin kaksi prosenttia, edellyttäen, että ainoastaan tutkimus päätetään, jos yksittäisen viejän marginaali on vähemmän kuin kaksi prosenttia, ja että menettely koskee edelleen viejiä ja niitä voidaan tutkia uudelleen myöhemmässä tarkastelussa, joka tehdään kyseessä olevan maan osalta 11 artiklan nojalla.
4. Jos lopullisesti vahvistetut seikat osoittavat, että on kyse polkumyynnistä sekä sen aiheuttamasta vahingosta ja unionin etu edellyttää toimia 21 artiklan mukaisesti, komissio ottaa käyttöön lopullisen polkumyynnitullin 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Jos väliaikaiset tullit ovat voimassa, komissio aloittaa menettelyn viimeistään kuukausi ennen näiden tullien voimassaolon päättymistä.

Polkumyynnitullin suuruus ei saa ylittää vahvistettua polkumyynnimarginaalia, ja sen olisi oltava kyseistä marginaalia alhaisempi, jos tämä alhaisempi määrä on riittävä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.

5. Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrältään asianmukainen polkumyöntitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty.

Asetuksessa, jolla polkumyöntitoimenpiteet otetaan käyttöön, määritetään kunkin toimittajan tai, jos tämä ei ole mahdollista, kyseisen toimittajamaan osalta käyttöön otettava tulli. Toimittajia, jotka ovat oikeudellisesti erillisiä muista toimittajista tai jotka ovat oikeudellisesti erillisiä valtiosta, voidaan kuitenkin pitää tullin määrittämisen kannalta yhtenä yksikkönä. Tämän alakohdan soveltamiseksi voidaan ottaa huomioon sellaiset tekijät kuin toimittajien ja valtion väliset tai toimittajien keskinäiset rakenteelliset tai yhtiöoikeudelliset yhteydet, valtion valvonta tai merkittävä vaikutus hinnoittelun ja tuotannon osalta tai asianomaisen toimittajamaan talouden rakenne.

6. Milloin komissio on rajannut tutkimuksensa 17 artiklan mukaisesti, sellaiseen tuontiin, jonka viejät tai tuottajat ovat ilmoittautuneet 17 artiklan mukaisesti mutta eivät olleet mukana tutkimuksessa, sovellettava polkumyöntitulli ei saa ylittää otokseen kuuluvien osapuolten osalta määritetyn polkumyöntimarginaalin painotettua keskiarvoa riippumatta siitä, onko tällaisten osapuolten osalta määritetty normaaliarvo 2 artiklan 1–6 kohdan vai 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Tätä kohtaa sovellettaessa komissio ei ota huomioon nollamarginaaleja, vähimmäistason marginaaleja eikä 18 artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa määritettyjä marginaaleja.

Yksilöllisiä tullee sovelletaan tuontiin, jonka viejiä tai tuottajia käsitellään yksilöllisesti 17 artiklan mukaisesti.

10 artikla

Taannehtivuu

1. Väliaikaisia toimenpiteitä ja lopullisia polkumyöntitulleja sovelletaan ainoastaan tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen sen jälkeen, kun 7 artiklan 1 kohdan tai 9 artiklan 4 kohdan mukainen toimenpide tulee voimaan, jollei tässä asetuksessa säädettyistä poikkeuksista muuta johdu.

2. Jos väliaikaista tullia on sovellettu ja polkumyynnin ja vahingon olemassaolo on lopullisesti todettu, komissio päättää, mikä osuus väliaikaisesta tullista on kannettava lopullisesti, riippumatta siitä, otetaanko lopullinen polkumyöntitulli käyttöön.

Tässä yhteydessä 'vahinko' ei käsitä unionin tuotannonalan perustamisen merkittävää viivästystä eikä merkittävän vahingon uhkaa, paitsi jos päätellään, että kyseinen uhka olisi muodostunut merkittäväksi vahingoksi, jos väliaikaisia toimenpiteitä ei olisi sovellettu. Muissa tapauksissa, joissa ilmenee vahingon uhka tai viivästys, väliaikaiset määrät on vapautettava ja lopulliset tullit voidaan ottaa käyttöön vasta siitä päivästä alkaen, jona vahingon uhka tai merkittävä viivästys on lopullisesti määritetty.

3. Jos lopullinen polkumyöntitulli on suurempi kuin väliaikainen tulli, erotusta ei kanneta. Jos lopullinen tulli on pienempi kuin väliaikainen tulli, tulli lasketaan uudelleen. Jos lopullisessa määrittämisessä osoitetaan, että polkumyöntiä ei ole ollut, väliaikaista tullia ei vahvisteta.

4. Lopullinen polkumyöntitulli voidaan kantaa tuotteista, jotka on luovutettu kulutukseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, mutta ei ennen tutkimuksen vireillepanoa, sillä edellytyksellä, että

a) tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti;

b) komissio on antanut tuojille mahdollisuuden esittää huomautuksiaan;

- c) kyseistä tuotetta on aiemmin pitkään tuotu polkumyynnillä tai tuoja tiesi tai sen olisi pitänyt tietää polkumyynnistä, sen merkittävyydestä ja väitetyin tai vahvistetun vahingon merkittävyydestä; ja
- d) sellaisen tuonnin tason lisäksi, josta tutkimusajanjakson aikana aiheutui vahinkoa, tuonti on uudelleen huomattavasti kasvanut niin, että tämä kasvu voi estää sovellettavan lopullisen polkumyöntitullin korjaavan vaikutuksen, ottaen huomioon
5. Jos sitoumuksia rikotaan tai ne peruutetaan, lopulliset tullit voidaan kantaa niiden tavaroiden osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen enintään 90 päivää ennen väliaikaisten toimenpiteiden soveltamispäivää, sillä edellytyksellä, että tuonti on kirjattu 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja että taannehtivaa arviointia ei sovelleta ennen sitoumuksen rikkomista tai peruuttamista tapahtuneeseen tuontiin.

11 artikla

Voimassaoloaika, tarkastelut ja palautukset

1. Polkumyöntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.
2. Polkumyöntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyöntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmät tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai unionin tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä pyynnöstä, ja toimenpide on voimassa mainitun tarkastelun tuloksia odottaessa.

Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu aloitetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita polkumyynnin ja vahingon jatkumisen tai toistumisen todennäköisyydestä toimenpiteiden päätyessä. Tätä todennäköisyyttä voidaan tukea esimerkiksi todisteilla polkumyynnin ja vahingon jatkumisesta tai todisteilla siitä, että vahingon poistuminen johtuu kokonaan tai osittain toimenpiteiden olemassaolosta, tai todisteilla siitä, että viejien tilanne tai markkinaolosuhteet ovat sellaiset, että ne osoittavat uuden vahingollisen polkumyöntikäytännön todennäköisyyttä.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä viejillä, tuojilla, viejämaiden edustajilla ja unionin tuottajilla on mahdollisuus täydentää tarkastelupyynnössä esitettyjä väitteitä, ottaa kantaa niihin tai kumota ne, ja päätelmissä otetaan huomioon kaikki olennaiset ja asianmukaisesti asiakirjoilla osoitetut todisteet, jotka liittyvät kysymykseen siitä, jatkuisivatko polkumyönti ja vahinko toimenpiteiden päättymisen vuoksi tai toistuisivatko ne tästä syystä.

Toimenpiteen voimassaolon tulevasta päättymisestä julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* asianmukaisena päivänä tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden soveltamisajanjakson viimeisen vuoden kuluessa. Ilmoituksen jälkeen unionin tuottajat voivat esittää tarkastelupyynnön toisen alakohdan mukaisesti viimeistään kolme kuukautta ennen viisivuotijakson loppua. Lisäksi on julkaistava ilmoitus tämän kohdan mukaisten toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä.

3. Tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen voidaan tarkastella, jos se on perusteltua, komission tai jäsenvaltion pyynnöstä tai, jos lopullisen toimenpiteen käyttöön ottamisesta on kulunut kohtuullisen pitkä, vähintään vuoden mittainen aika, viejän, tuojan tai unionin tuottajien pyynnöstä, johon sisältyy riittävästi todisteita välivaiheen tarkastelun välttämättömyydestä.

Välivaiheen tarkastelu suoritetaan, jos pyyntöön sisältyy riittävästi todisteita siitä, että toimenpiteen jatkaminen ei enää ole tarpeen polkumyynnin vastapainoksi ja/tai että vahingon jatkuminen tai toistuminen olisi epätodennäköistä, jos toimenpide kumottaisiin tai jos sitä muutettaisiin, tai että olemassa oleva toimenpide ei ole tai ei enää ole riittävä vahinkoa aiheuttaneen polkumyynnin vastapainoksi.

Tämän kohdan mukaisesti suoritettujen tutkimusten yhteydessä komissio voi muun muassa tutkia, ovatko polkumyymiä ja vahinkoa koskevat olosuhteet huomattavasti muuttuneet tai ovatko olemassa olevat toimenpiteet poistaneet aiemmin 3 artiklan nojalla vahvistetun vahingon. Lopullisessa määräyksessä otetaan tässä suhteessa huomioon kaikki olennaiset ja asiakirjoilla osoitetut todisteet.

4. Tarkastelu tehdään myös yksittäisten polkumyymimarginaalien määrittämiseksi kyseisen viejamaan uusien viejien osalta, jotka eivät vieneet tuotetta sen tutkimusajanjakson aikana, johon toimenpiteet perustuvat.

Tarkastelu suoritetaan, jos uusi viejä tai tuottaja voi osoittaa, ettei se ole etuyhteydessä viejamaan viejiin tai tuottajiin, joiden tuotteeseen on kohdistettu polkumyymintöimenpiteitä, ja jos uusi viejä tai tuottaja on tosiasiallisesti harjoittanut vientiä unioniin tutkimusajanjakson jälkeen tai jos se voi osoittaa, että sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viennistä unioniin.

Nopeutettu uuden viejän tarkastelu aloitetaan, kun unionin tuottajille on annettu tilaisuus esittää huomautuksensa. Komission asetuksella tarkastelun aloittamisesta kumotaan uuden viejän osalta voimassa oleva tulli muuttamalla asetusta, jolla kyseinen tulli on otettu käyttöön, ja säätämällä siitä, että tuonti on kirjattava 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti, jotta siinä tapauksessa, että tarkastelussa päädyttäisiin määrittämään polkumyymintä kyseisen viejän osalta, polkumyymintullit voitaisiin kantaa taannehtivasti tarkastelun aloittamispäivästä.

Tämän kohdan säännöksiä ei sovelleta, jos tullit on otettu käyttöön 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Tämän asetuksen asianmukaisia säännöksiä, jotka koskevat menettelyjä ja tutkimuksen suorittamista, lukuun ottamatta niitä, jotka koskevat määräaikoja, sovelletaan kaikkiin 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti suoritettaviin tarkasteluihin.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, on suoritettava nopeasti ja saatettava tavallisesti päätökseen 12 kuukauden kuluessa tarkastelun vireillepanopäivästä. Nämä 2 ja 3 kohdan mukaisesti suoritettavat tarkastelut on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen 15 kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Tarkastelut, jotka suoritetaan 4 kohdan mukaisesti, on aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä.

Jos 2 kohdan mukaisesti suoritettava tarkastelu pannaan vireille samaan aikaan kun samassa menettelyssä on vireillä 3 kohdan mukainen tarkastelu, kyseinen 3 kohdan mukainen tarkastelu on saatettava päätökseen samassa määräajassa kuin 2 kohdan mukainen tarkastelu.

Jos tutkimusta ei ole saatettu päätökseen toisessa, kolmannessa ja neljännessä alakohdassa tarkoitetuissa määräajoissa:

- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun kyse on 2 kohdan mukaisista tutkimuksista,
- toimenpiteiden voimassaolo päättyy, kun 2 ja 3 kohdan mukaiset tutkimukset on suoritettu rinnakkain, jos joko 2 kohdan nojalla suoritettava tutkimus on aloitettu samanaikaisesti kuin 3 kohdan nojalla suoritettava tarkastelu on samassa menettelyssä vireillä tai tällaiset tarkastelut on aloitettu samanaikaisesti, tai
- toimenpiteet pysyvät muuttumattomina, kun kyse on 3 ja 4 kohdan mukaisista tutkimuksista.

Toimenpiteiden voimassaolon tosiasiallisesta päättymisestä tai niiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

6. Komissio panee vireille tämän artiklan mukaiset tarkastelut. Komissio päättää tämän artiklan 2 kohdan mukaisten tarkastelujen vireillepanosta 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen. Lisäksi komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin toimija tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tämän artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepano, ja komissio on saattanut päätökseen sen analysoinnin, tai heti, kun komissio on itse määrittänyt, että tarvetta toimenpiteiden jatkamiseen olisi tarkasteltava uudelleen.

Jos se on tarkastelun mukaan perusteltua, toimenpiteet kumotaan tai pidetään voimassa tämän artiklan 2 kohdan perusteella taikka ne kumotaan tai pidetään voimassa tai niitä muutetaan tämän artiklan 3 ja 4 kohdan perusteella 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Jos toimenpiteet kumotaan yksittäisten viejien mutta ei koko maan osalta, menettelyä sovelletaan kyseisiin viejiin ja ne voivat ilman eri toimenpiteitä olla uuden tutkimuksen kohteena tämän artiklan mukaisesti kyseisen maan osalta tehtävissä myöhemmissä tarkasteluissa.

7. Jos 3 kohdan mukainen toimenpiteiden tarkastelu on meneillään 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisjakson lopussa, tämä tarkastelu kattaa myös 2 kohdassa tarkoitettuja olosuhteita.

8. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, tuoja voi pyytää kannettujen tullien palautusta, jos osoitetaan, että polkumyymintimarginaali, jonka perusteella tullit maksettiin, on poistettu tai alennettu voimassa olevaan tulliin nähden.

Pyytäessään polkumyymintullin palautusta tuojan on toimitettava hakemus komissiolle. Hakemus toimitetaan sen jäsenvaltion välityksellä, jonka alueella tuotteet luovutettiin vapaaseen liikkeeseen, kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiset viranomaiset asianmukaisesti vahvistivat kannettavien lopullisten tullien määrän, tai siitä, kun väliaikaisten tullien vakuutena olevien määrien kantamista koskeva lopullinen päätös tehtiin. Jäsenvaltioiden on toimitettava hakemus viipymättä komissiolle.

Palautushakemuksessa katsotaan olevan asianmukaisesti todisteita ainoastaan, jos se sisältää täsmälliset tiedot palautettavaksi pyydettyjen polkumyymintullien määrästä ja jos siihen on liitetty tämän määrän laskemista ja maksamista koskevat tulliasiakirjat. Lisäksi sen on sisällettävä edustavalta ajanjaksolta todisteet normaaliarvoista ja vientihinnoista unioniin sen viejän tai tuottajan osalta, johon tulleja sovelletaan. Jos tuoja ei ole etuyhteydessä kyseessä olevaan viejään tai tuottajaan ja jos kyseistä tietoa ei ole välittömästi saatavilla tai jos viejä tai tuottaja kieltäytyy antamasta sitä tuojalle, hakemukseen on sisällyttävä viejän tai tuottajan selvitys, jossa vahvistetaan, että polkumyymintimarginaalia on tämän artiklan mukaisesti alennettu tai se on poistettu ja että komissiolle toimitetaan olennaiset todisteet. Jos viejä tai tuottaja ei toimita todisteita kohtuullisessa määräajassa, hakemus hylätään.

Komissio päättää, onko hakemus syytä hyväksyä ja miltä osin, tai komissio voi päättää milloin tahansa panna vireille välivaiheen tarkastelun; tällaiseen tarkasteluun sovellettavien säännösten mukaisesti tehdyssä tarkastelussa ilmeneviä tietoja ja päätelmiä käytetään sen määrittämiseksi, onko palautus oikeutettu ja missä määrin. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille saatettuaan hakemuksen analysoinnin päätökseen.

Tullien palautukset on tavallisesti suoritettava 12 kuukauden kuluessa ja joka tapauksessa enintään 18 kuukautta sen jälkeen, kun polkumyymintullin alaisen tuotteen tuoja on esittänyt palautushakemuksen asianmukaisin todistein varustettuna.

Jäsenvaltioiden on tavallisesti suoritettava hyväksytty palautus 90 päivän kuluessa komission päätöksestä.

9. Sillä edellytyksellä, että olosuhteet eivät ole muuttuneet, komissio soveltaa kaikissa tämän artiklan mukaisten tarkastelu- tai palautusmenettelyjen yhteydessä tehdyissä tutkimuksissa samaa menetelmää kuin tullin käyttöön ottamiseen johtaneessa tutkimuksessa 2 artikla ja erityisesti sen 11 ja 12 kohta sekä 17 artikla huomioon ottaen.

10. Tämän artiklan mukaisesti tehdyissä tutkimuksissa komissio tarkastelee vientihintojen luotettavuutta 2 artiklan mukaisesti. Jos vientihinta kuitenkin päätetään muodostaa 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti, komissio laskee sen vähentämättä maksettujen polkumyymintullien määrää, jos esitetään ratkaisevat todisteet, joiden mukaan tulli siirretään asianmukaisesti jälleenmyyntihintoihin ja myöhempiin myyntihintoihin unionissa.

12 artikla

Absorptio

1. Jos unionin tuotannonala tai muu asianomainen osapuoli esittää – yleensä kahden vuoden kuluessa toimenpiteiden voimaantulosta – riittäviä tietoja siitä, että vientihinnat ovat alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöönottoa tai sen jälkeen laskeneet tai että kyseisen unioniin tuodun tuotteen jälleenmyyntihinnat tai myöhemmät myyntihinnat eivät ole muuttuneet tai eivät ole muuttuneet riittävästi, komissio voi panna tutkimuksen uudelleen vireille sen tarkastelemiseksi, onko toimenpiteellä ollut vaikutusta edellä mainittuihin hintoihin. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli on esittänyt riittävät tiedot, joilla perustellaan tutkimuksen vireille paneminen uudelleen, ja komissio on saattanut päätökseen niiden analysoinnin.

Tutkimus voidaan ensimmäisessä alakohdassa mainituin edellytyksin panna uudelleen vireille myös komission aloitteesta tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Tämän artiklan mukaisen uuden tutkimuksen yhteydessä viejille, tuojille ja unionin tuottajille on annettava mahdollisuus selvittää tilannetta jälleenmyyntihintojen ja myöhempien myyntihintojen osalta. Jos päätellään, että toimenpiteen olisi pitänyt johtaa näiden hintojen muuttumiseen 3 artiklan mukaisesti aiemmin vahvistetun vahingon poistamiseksi, vientihintoja on arvioitava uudelleen 2 artiklan mukaisesti ja polkumyynnimarginaalit on laskettava uudelleen näiden uudelleen arvioitujen vientihintojen huomioon ottamiseksi. Jos katsotaan, että 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut edellytykset täyttyvät alkuperäisen tutkimusajanjakson jälkeen ja joko ennen toimenpiteiden käyttöön ottamista tai sen jälkeen tapahtuneen vientihintojen laskun vuoksi, polkumyynnimarginaalit voidaan laskea uudelleen tämän vientihintojen laskun huomioon ottamiseksi.

3. Jos tämän artiklan mukaisesti tehdyssä uudessa tutkimuksessa ilmenee polkumyynnin lisääntymistä, komissio voi muuttaa voimassa olevia toimenpiteitä vientihintoja koskevien uusien havaintojen perusteella 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Tämän artiklan mukaisesti käyttöön otetun polkumyöntitullin määrä saa olla enintään kaksinkertainen alun perin käyttöön otetun tullin määrään verrattuna.

4. Kaikkiin tämän artiklan mukaisesti suoritettaviin uusiin tutkimuksiin sovelletaan 5 ja 6 artiklan asiaankuuluvia säännöksiä kuitenkin niin, että kyseessä oleva uusi tutkimus on suoritettava nopeasti ja se on tavallisesti saatettava päätökseen kuuden kuukauden kuluessa vireillepanopäivästä. Nämä uudet tutkimukset on joka tapauksessa aina saatettava päätökseen yhdeksän kuukauden kuluessa vireillepanosta.

Jos uutta tutkimusta ei ole saatettu päätökseen ensimmäisessä alakohdassa täsmennetyissä määräajoissa, toimenpiteet pysyvät muuttumattomina. Toimenpiteiden voimassa pitämisestä tämän kohdan mukaisesti julkaistaan ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5. Normaaliarvon väitetyt muutokset otetaan tämän artiklan nojalla huomioon ainoastaan, jos täydelliset tiedot tarkistetuista normaaliarvoista asianmukaisin todistein varustettuina toimitetaan komissiolle määräajassa, joka on esitetty tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa. Jos tutkimukseen sisältyy normaaliarvojen uudelleentutkinta, tuonnin kirjaaminen voidaan tehdä pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti uuden tutkimuksen tulosta odotettaessa.

13 artikla

Kiertäminen

1. Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, tämän asetuksen perusteella käyttöön otetut polkumyöntitullit voidaan laajentaa koskemaan samankaltaisen tuotteen tai siihen verrattuna vähäisiä muutoksia sisältävän tuotteen tuontia kolmannesta maasta, kyseisen vähäisiä muutoksia sisältävän samankaltaisen tuotteen tuontia toimenpiteiden kohteena olevasta maasta tai näiden tuotteiden osien tuontia.

Jos voimassa olevia toimenpiteitä kierretään, polkumyöntitullit, jotka vastaavat enintään 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti käyttöön otettua jäännöspolkumyöntitullia, voidaan laajentaa koskemaan sellaisista toimenpiteiden kohteena olevien maiden yrityksistä peräisin olevaa tuontia, joiden tuotteisiin sovelletaan yksilöllistä tullia.

Kiertäminen määritellään kolmansien maiden ja unionin tai toimenpiteiden kohteena olevan maan yksittäisten yritysten ja unionin välisen kaupan rakenteen muutokseksi, joka johtuu käytännöstä, menettelystä tai toiminnasta, jolla ei ole riittävästi perusteita tai jolla ei ole muuta taloudellista perustetta kuin tullin käyttöön ottaminen, ja kun lisäksi on olemassa näyttöä vahingosta tai siitä, että tullin korjaavat vaikutukset vaarantuvat samankaltaisen tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja näyttöä polkumyynnistä verrattuna samankaltaisen tuotteen aikaisemmin määritettyihin normaali-arvoihin, tarvittaessa 2 artiklan säännösten mukaisesti.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu käytäntö, menettely tai toiminta käsittää muun muassa:

- a) tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen muuttamisen tavalla, joka johtaa sen luokitteluun tullikoodeihin, joihin ei tavallisesti sovelleta toimenpiteitä, edellyttäen kuitenkin, että tuotteen perusomaisuudet eivät ole muuttuneet;
- b) toimenpiteiden kohteena olevan tuotteen lähettämisen kolmansien maiden kautta;
- c) viejien tai tuottajien toimenpiteiden kohteena olevassa maassa toteuttamat toimet myyntinsä rakenteiden ja kanavien uudelleen järjestämiseksi siten, että niiden tuotteet viedään lopulta unioniin sellaisten tuottajien kautta, joiden tuotteisiin sovelletaan alempaa yksilöllistä tullia kuin kyseisten valmistajien tuotteisiin;
- d) edellä 2 kohdassa esitetyin edellytyksin tapahtuvan osien kokoonpanon unionissa tai kolmannessa maassa.

2. Kokoonpanotoiminnan unionissa tai kolmannessa maassa katsotaan olevan voimassa olevien toimenpiteiden kiertämistä, jos:

- a) toiminta on alkanut tai huomattavasti lisääntynyt polkumyynnitutkimuksen vireillepanosta alkaen tai juuri ennen sitä ja jos kyseessä olevat osat tulevat maasta, johon sovelletaan toimenpiteitä; ja
- b) osat muodostavat vähintään 60 prosenttia kokoonpantavan tuotteen osien kokonaisarvosta; kiertämistä ei missään tapauksessa katsota tapahtuvan, jos kokoonpanossa tai valmistuksessa käytettävien osien arvonlisäys on enemmän kuin 25 prosenttia valmistuskustannuksista; ja
- c) tullin korjaavat vaikutukset kumoutuvat samankaltaisen kokoonpannun tuotteen hintojen ja/tai määrien osalta, ja jos on todisteita polkumyynnistä verrattuna samankaltaisten tuotteiden aikaisemmin määritettyihin normaaliarvoihin.

3. Tutkimus pannaan vireille tämän artiklan mukaisesti komission aloitteesta tai jäsenvaltion tai minkä tahansa asianomaisen osapuolen pyynnöstä, jos on olemassa riittävä näyttö 1 kohdassa luetelluista tekijöistä. Tutkimus pannaan vireille komission asetuksella, jolla voidaan myös velvoittaa tulliviranomaiset saattamaan tuonnin kirjaaminen pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai vaatimaan vakuuksia. Komissio antaa tietoja jäsenvaltioille heti, kun jokin asianomainen osapuoli tai jäsenvaltio on esittänyt pyynnön, jossa perustellaan tutkimuksen vireillepano, ja komissio on saattanut päätökseen sen analysoinnin tai kun komissio on itse määrittänyt, että tutkimuksen vireillepanoon on tarvetta.

Tutkimukset suorittaa komissio. Tulliviranomaiset voivat avustaa komissiota, ja tutkimus on päätettävä yhdeksän kuukauden kuluessa.

Jos lopullisesti vahvistettujen tosiseikkojen mukaan on perusteltua laajentaa toimenpiteiden soveltamisalaa, komissio päättää asiasta 15 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Toimenpiteiden laajentaminen tulee voimaan siitä päivästä alkaen, jolloin kirjaaminen tehtiin pakolliseksi 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti tai jolloin vakuudet vaadittiin. Tämän asetuksen asiaa koskevia, tutkimusten vireillepanoa ja suorittamista sääteleviä menettelysäännöksiä sovelletaan tämän artiklan nojalla.

4. Tuontia ei kirjata 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti eikä siihen sovelleta toimenpiteitä, jos niillä kauppaa käyvät yritykset on vapautettu tulleista.

Asianmukaiseen näyttöön nojautuvat vapautuksia koskevat pyynnöt on esitettävä tutkimuksen vireillepanosta annetussa komission asetuksessa vahvistetussa määräajassa.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionin ulkopuolella, vapautus voidaan myöntää niille tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä yhteenkään toimenpiteiden kohteena olevaan tuottajaan ja joiden osalta todetaan, etteivät ne ole osallisina tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määritellyissä kiertämiskäytännöissä.

Jos kiertämiskäytäntöä, -menettelyä tai -toimintaa harjoitetaan unionissa, vapautus voidaan myöntää tuojille, jotka voivat osoittaa, etteivät ne ole etuyhteydessä toimenpiteiden kohteena oleviin tuottajiin.

Kyseiset vapautukset myönnetään komission päätöksellä, ja ne ovat voimassa kyseisessä päätöksessä vahvistetun ajan ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Komissio toimittaa jäsenvaltioille tietoja saatettuaan analysointinsa päätökseen.

Jos 11 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, vapautus voidaan myöntää myös toimenpiteiden soveltamisalan laajentamiseen johtaneen tutkimuksen päättämisen jälkeen.

Jos toimenpiteiden soveltamisalan laajentamisesta on kulunut vähintään yksi vuosi ja jos vapautusta hakevien tai mahdollisesti hakevien osapuolten määrä on merkittävä, komissio voi päättää panna vireille laajennettuja toimenpiteitä koskevan tarkastelun. Tällainen tarkastelu suoritetaan noudattaen 11 artiklan 5 kohdan säännöksiä sellaisina kuin niitä sovelletaan 11 artiklan 3 kohdan mukaisiin tarkasteluihin.

5. Mikään tämän artiklan säännös ei ole esteenä tulleja koskevien voimassa olevien säännösten tavanomaiselle soveltamiselle.

14 artikla

Yleiset säännökset

1. Väliaikaiset tai lopulliset polkumyynnit otetaan käyttöön asetuksella, ja jäsenvaltiot kantavat ne muodon, määrän ja muiden tekijöiden perusteella, jotka vahvistetaan asetuksessa, jolla ne otetaan käyttöön. Lisäksi nämä tullit kannetaan riippumatta tuontia tavallisesti koskevista tulleista, veroista ja muista maksuista.

Mihinkään tuotteeseen ei voida samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyynni- että tasoitustulleja polkumyynnistä tai vientituen myöntämisestä aiheutuneen saman tilanteen korjaamiseksi.

2. Asetukset, joilla otetaan käyttöön väliaikaiset tai lopulliset polkumyynnit, ja asetukset tai päätökset, joilla sitoumukset hyväksytään tai tutkinta tai menettely päätetään, julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Näissä asetuksissa tai päätöksissä on mainittava erityisesti, luottamuksellisten tietojen suojaamisen tarve huomioon ottaen, viejien nimet, jos mahdollista, tai kyseessä olevien maiden nimet, kuvaus tuotteesta ja yhteenveto polkumyynnin ja vahingon määrittäystä koskevista olennaisista tosiasioista ja huomioista. Tiedossa oleville asianomaisille osapuolille lähetetään jäljennös asetuksesta tai päätöksestä. Tämän kohdan säännöksiä sovelletaan tarkasteluihin soveltuvin osin.

3. Erityissäännökset koskien erityisesti alkuperän käsitteen yleistä määrittelyä, sellaisena kuin siitä säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 952/2013 ⁽¹⁾, voidaan hyväksyä tämän asetuksen mukaisesti.

4. Tämän asetuksen nojalla käyttöön otettuja toimenpiteitä voidaan unionin edun perusteella komission 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen tekemällä päätöksellä olla väliaikaisesti soveltamatta yhdeksän kuukauden ajan. Komissio voi pidentää väliaikaista soveltamatta jättämistä enintään yhden vuoden ajaksi 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

Toimenpiteet voidaan jättää väliaikaisesti soveltamatta vain, jos markkinaolosuhteet ovat väliaikaisesti muuttuneet siten, ettei soveltamatta jättämisestä todennäköisesti aiheutuisi vahinkoa, ja sillä edellytyksellä, että unionin tuotannonalalla on ollut mahdollisuus esittää huomautuksiaan ja nämä huomautukset on otettu huomioon. Toimenpiteitä voidaan milloin tahansa alkaa 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen soveltaa uudelleen, jos niiden soveltamatta jättäminen ei enää ole perusteltua.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013, annettu 9 päivänä lokakuuta 2013, unionin tullikoodeksista (EUVL L 269, 10.10.2013, s. 1).

5. Komissio voi hyvissä ajoin jäsenvaltioille ilmoitettuaan määrätä tulliviranomaiset toteuttamaan aiheelliset toimenpiteet tuonnin kirjaamiseksi siten, että tätä tuontia vastaan voidaan myöhemmin soveltaa toimenpiteitä kirjaamis-päivästä alkaen. Tuonnin kirjaamisesta voidaan tehdä pakollinen unionin tuotannonalan asianmukaisen näytön avulla perustelemasta pyynnöstä. Kirjaaminen saadaan aikaan asetuksella, jossa määritetään toimenpiteen tarkoitus ja tarvittaessa tulevaisuudessa mahdollisesti maksettaviksi tulevien tullien arvioitu määrä. Tuonnin kirjaamisvelvoitteen kesto ei saa ylittää yhdeksää kuukautta.

6. Jäsenvaltioiden on annettava kuukausittain komissiolle kertomus tutkimuksen tai toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonnista ja tämän asetuksen mukaisesti kannettujen tullien määrästä.

7. Komissio voi pyytää jäsenvaltioita tapauskohtaisesti toimittamaan tietoja, jotka ovat tarpeen, jotta toimenpiteiden soveltamista voitaisiin valvoa tehokkaasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 kohdan soveltamista. Tältä osin sovelletaan 6 artiklan 3 ja 4 kohdan säännöksiä. Kaikkiin jäsenvaltioiden tämän artiklan nojalla toimittamiin tietoihin sovelletaan 19 artiklan 6 kohtaa.

15 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 4 artiklaa.
3. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
4. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 8 artiklaa yhdessä sen 4 artiklan kanssa.
5. Jos asetuksen (EU) N:o 182/2011 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti noudatetaan kirjallista menettelyä lopullisten toimenpiteiden hyväksymiseksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla tai toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevien tarkastelujen vireillepanosta päättämiseksi tämän asetuksen 11 artiklan 6 kohdan nojalla, kyseinen menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten enemmistö, sellaisena kuin se on määriteltynä asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 1 kohdassa, niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta on keskusteltu komiteassa, tällainen menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö niin vaatii. Jos kirjallista menettelyä noudatetaan sellaisissa muissa tapauksissa, joissa toimenpidettä koskevasta ehdotuksesta ei ole keskusteltu komiteassa, tällainen menettely päätetään tuloksettomana, jos puheenjohtaja asettamassaan määräajassa niin päättää tai vähintään neljäsosa komitean jäsenistä niin vaatii.
6. Komitea voi käsitellä mitä tahansa komission esille ottamaa tai jäsenvaltion käsiteltäväksi pyytämää asiaa, joka liittyy tämän asetuksen soveltamiseen. Jäsenvaltiot voivat pyytää tietoja ja vaihtaa näkemyksiä komiteassa tai suoraan komission kanssa.

16 artikla

Tarkastuskäynnit

1. Milloin komissio katsoo aiheelliseksi, se voi tehdä tarkastuskäyntejä tutkiakseen tuojien, viejien, kauppiaiden, välittäjien, tuottajien, kaupallisten yhdistysten ja järjestöjen kirjanpidon ja todentaakseen polkumyynnistä ja vahingosta toimitetut tiedot. Jos asianmukaista vastausta ei saada kohtuullisessa ajassa, komissio voi päättää olla tekemättä tarkastuskäyntiä.

2. Tarvittaessa komissio voi suorittaa tutkimuksia kolmansissa maissa sillä edellytyksellä, että asianomaiset yritykset antavat suostumuksensa ja että kyseessä olevan maan julkisen vallan edustajat, joille on virallisesti ilmoitettu asiasta, eivät vastusta tutkimusta. Komission on toimitettava viejään viranomaisille käyntien kohteena olevien yritysten nimet ja osoitteet sekä sovitut päivämäärät välittömästi, kun se on saanut suostumuksen asianomaisilta yrityksiltä.
3. Asianomaisille yrityksille ilmoitetaan tarkastettavien tietojen luonteesta ja muista näiden käyntien aikana toimitettavista tiedoista, mikä ei kuitenkaan estä pyytämästä käyntien aikana tarkempia tietoja, saadut tiedot huomioon ottaen.
4. Edellä olevien 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtävien tutkimusten aikana komissiota avustavat virkamiehet niistä jäsenvaltioista, jotka sitä pyytävät.

17 artikla

Otos

1. Jos valituksen tekijöiden, viejien tai tuojien, tuotetyyppien tai liiketapahtumien määrä on huomattava, tutkimus voidaan rajata kohtuulliseen määrään osapuolia, tuotteita tai liiketapahtumia käyttämällä tilastollisesti edustavia otoksia valinnan tekemisen ajankohtana käytettävissä olevien tietojen perusteella tai tuotannon, myynnin ja viennin suurimpaan edustavaan määrään, joka voi kohtuullisesti olla tutkimuksen kohteena, ottaen huomioon käytettävissä oleva aika.
2. Osapuolten, tuotetyyppien tai liiketapahtumien lopullinen valinta, joka on suoritettu otosta koskevien yleisten säännösten mukaisesti, kuuluu komissiolle, mutta otoksen valinnassa on ensisijaisesti kuultava osapuolia, joita asia koskee, tai otettava huomioon niiden suostumus sillä edellytyksellä, että osapuolet ilmoittautuvat ja toimittavat riittävät tiedot kolmen tutkimuksen vireillepanoa seuraavan viikon kuluessa, jotta voitaisiin valita edustava otos.
3. Jos tutkimus rajataan tämän artiklan mukaisesti, lasketaan kuitenkin yksilöllinen polkumyymtimarginaali kunkin sellaisen viejän tai tuottajan osalta, jota ei alun perin valittu mutta joka esittää tarvittavat tiedot tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa, paitsi jos viejiä tai tuottajia on niin paljon, että yksilölliset tarkastelut hankaloittaisivat tehtävää kohtuuttomasti ja estäisivät tutkimuksen loppuun saattamisen hyvissä ajoin.
4. Jos on tehty päätös otoksen käyttämisestä ja jos valitut osapuolet tai tietyt niistä kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä, voidaan valita uusi otos.

Jos yhteistyöstä edelleen kuitenkin kieltäydytään tai jos ei ole tarpeeksi aikaa uuden otoksen valitsemiseen, sovelletaan 18 artiklan asianmukaisia säännöksiä.

18 artikla

Yhteistyöstä kieltäytyminen

1. Jos asianomainen osapuoli kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädettyssä määräajassa tai merkittäväällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella.

Jos todetaan, että asianomainen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja.

Asianomaisille osapuolille on ilmoitettava yhteistyöstä kieltäytymisen seurauksista.

2. Vastaamatta jättämistä tietokoneavusteisesti ei pidetä yhteistyöstä kieltäytymisenä sillä edellytyksellä, että asianomainen osapuoli osoittaa, että vastauksen esittäminen vaaditussa muodossa voisi aiheuttaa kohtuuttomasti ylimääräistä vaivaa tai lisäkuluja.

3. Jos asianomaisen osapuolen esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

4. Jos todisteita tai tietoja ei hyväksytä, ne toimittaneelle osapuolelle on viipymättä ilmoitettava hylkäämisen syyt ja sille on annettava mahdollisuus toimittaa lisäselvitykset asetetussa määräajassa. Jos näitä selvityksiä ei pidetä tyydyttävinä, kyseessä olevien todisteiden tai tietojen hylkäämisen perusteet on toimitettava ja osoitettava julkistetuissa päätelmissä.

5. Jos päätelmät, mukaan lukien normaaliarvoa koskevat päätelmät, perustuvat 1 kohdan säännöksiin, mukaan luettuna valituksessa toimitetut tiedot, tiedot on tarkistettava, jos se on mahdollista ja ottaen huomioon tutkimuksen määräaika, muista käytettävissä olevista riippumattomista lähteistä, kuten julkaistuista hintaluetteloista, virallisista tuontitilastoista ja tulliluetteloista, tai muilta asianomaisilta osapuolilta tutkimuksen aikana saaduista tiedoista.

Näihin tietoihin voivat tarvittaessa kuulua myös maailmanmarkkinoita tai muita edustavia markkinoita koskevat olennaiset tiedot.

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, tutkimuksen lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.

19 artikla

Luottamuksellisuus

1. Viranomaisten on pätevistä syistä käsiteltävä luottamuksellisia kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia (esimerkiksi sen takia, että tiedon luovuttamisesta olisi merkittävää etua kilpailijalle tai sillä olisi huomattavan epäsuotuisa vaikutus tiedon toimittaneeseen henkilöön tai siihen, jolta hän sai tiedon) tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisia.

2. Asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Näiden yhteenvedojen on oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta luottamuksellisia toimitettujen tietojen olennainen sisältö voidaan kohtuullisesti ymmärtää. Poikkeuksellisissa olosuhteissa kyseiset osapuolet voivat osoittaa, että kyseisistä tiedoista ei voida antaa yhteenvedoa. Tällaisissa poikkeuksellisissa olosuhteissa on esitettävä syyt, miksi yhteenvedoa ei voida toimittaa.

3. Jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisia ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvedona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti, asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita. Pyyntöjä luottamuksellisesta käsittelystä ei voi hylätä ilman perusteluita.

4. Tämän artiklan perusteella ei estetä unionin viranomaisia ilmaisemasta yleisiä tietoja eikä varsinkaan sellaisia perusteita, joihin tämän asetuksen nojalla tehdyt päätökset perustuvat, eikä ilmaisemasta todisteita, joita unionin viranomaiset käyttävät tarvittavassa määrin näiden perusteiden selvittämiseksi oikeudenkäynnissä. Tällaisessa ilmaisemisessa on otettava huomioon osapuolten, joita asia koskee, oikeudet edut sen suhteen, että heidän liikesalaisuuksiaan ei paljasteta.

5. Komissio ja jäsenvaltiot tai niiden edustajat eivät saa paljastaa tämän asetuksen mukaisesti saamia tietoja, joita niiden toimittaja on pyytänyt käsittelemään luottamuksellisia, ilman tietojen toimittajan nimenomaista lupaa. Komission ja jäsenvaltioiden välillä vaihdettuja tietoja taikka unionin tai jäsenvaltioiden viranomaisten valmistelemissä sisäisiä asiakirjoja ei saa luovuttaa, paitsi jos niiden luovuttamisesta nimenomaan säädetään tässä asetuksessa.

6. Tämän asetuksen mukaisesti saatuja tietoja saa käyttää ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten ne on pyydetty.

Tämä säännös ei estä tietyn tutkimuksen yhteydessä saatujen tietojen käyttämistä kyseistä tuotetta koskevien muiden saman menettelyn yhteydessä suoritettavien tutkimusten vireillepanossa.

20 artikla

Ilmoittaminen osapuolille

1. Valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejamaan edustajat voivat pyytää, että niille ilmoitetaan niiden olennaisten tosiasioiden ja huomioden yksityiskohdista, joiden perusteella väliaikaiset toimenpiteet on otettu käyttöön. Ilmoittamista koskevat pyynnöt on esitettävä kirjallisesti viipymättä väliaikaisten toimenpiteiden käyttöön ottamisen jälkeen, ja ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti niin pian kuin mahdollista.

2. Edellä 1 kohdassa mainitut osapuolet voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista tai tutkimuksen tai menettelyn päättämistä ilman toimenpiteitä suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen pyynnöt lopullisesta ilmoittamisesta on osoitettava kirjallisesti komissiolle ja, jos väliaikainen tulli on asetettu, niiden on oltava komissiolla viimeistään kuukausi tämän tullin käyttöönoton julkistamisen jälkeen. Jos väliaikaista tullia ei ole asetettu, osapuolilla on oltava mahdollisuus pyytää lopullista ilmoittamista komission vahvistamassa määräajassa.

4. Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukausi ennen 9 artiklassa säädettyjen menettelyjen aloittamista. Jos komissio ei voi ilmoittaa tiettyjä tosiseikkoja tai huomioita sillä hetkellä, ne on ilmoitettava mahdollisimman pian sen jälkeen.

Ilmoittaminen ei ole esteenä komission mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, mutta jos kyseinen päätös perustuu eri tosiseikkoihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava mahdollisimman pian.

5. Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt huomautukset otetaan huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määräajassa, jonka komissio vahvistaa kussakin tapauksessa ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyuden mutta joka on vähintään kymmenen päivää. Lyhempi määräaika voidaan vahvistaa, jos on tehtävä täydentävä lopullinen ilmoittaminen.

21 artikla

Unionin etu

1. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen unionin edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien kotimaisen tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut. Tällainen tämän artiklan mukainen määrittäminen voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitettujen tietojen huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole unionin edun mukaista.

2. Jotta viranomaisilla olisi luotettava perusta kaikkien näkökantojen ja tietojen huomioon ottamiseksi, kun ne päättävät, onko toimenpiteiden käyttöön ottaminen unionin etujen mukaista, valituksen tekijät, tuojat ja niitä edustavat yhdistykset ja käyttäjiä ja kuluttajia edustavat järjestöt voivat ilmoittautua ja toimittaa tiedot komissiolle polkumyynnin tutkimuksen vireillepanoilmoituksessa vahvistetussa määräajassa. Nämä tiedot tai asianmukaiset yhteenvedot niistä toimitetaan muille tässä artiklassa mainituille osapuolille, joilla on oikeus vastata niihin.

3. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää tulla kuulluiksi. Pyyntö hyväksytään, jos ne esitetään 2 kohdassa vahvistetussa määräajassa ja jos niissä mainitaan unionin edun osalta erityiset syyt osapuolten kuulemiseen.
4. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat esittää huomautuksia väliaikaisten tullien soveltamisesta. Jotta nämä huomautukset otettaisiin huomioon, ne on saatava 25 päivän kuluessa toimenpiteiden soveltamispäivästä, ja ne tai niistä tehdyt asianmukaiset tiivistelmät on asetettava muiden osapuolten saataville, joilla on oikeus vastata niihin.
5. Komissio tarkastelee kaikkia sille asianmukaisesti toimitettuja tietoja ja päättää, missä määrin ne ovat edustavia; tämän tarkastelun tulokset sekä lausunto näiden tietojen perusteltavuudesta toimitetaan 15 artiklassa tarkoitettulle komitealle osana 9 artiklan nojalla toimitettua ehdotusta toimenpiteeksi. Komission on otettava huomioon komiteassa esitetyt näkökannat asetuksessa (EU) N:o 182/2011 säädettyjen edellytysten mukaisesti.
6. Edellä olevan 2 kohdan mukaisesti toimineet osapuolet voivat pyytää, että niille tiedotetaan tosiasioista ja huomioista, joihin lopulliset päätökset todennäköisesti perustuvat. Nämä tiedot toimitetaan mahdollisimman suuressa laajuudessa, sanotun kuitenkin rajoittamatta komission minkä tahansa myöhemmin tekemän päätöksen soveltamista.
7. Tiedot otetaan huomioon ainoastaan, jos niiden pätevydestä on olemassa tosiasiallisia todisteita.

22 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus ei estä soveltamista

- a) sellaisia erityissääntöjä, jotka on vahvistettu unionin ja kolmansien maiden välisissä sopimuksissa;
- b) unionin asetuksia maatalouden alalla eikä neuvoston asetuksia (EY) N:o 1667/2006 ⁽¹⁾, (EY) N:o 614/2009 ⁽²⁾ ja (EY) N:o 1216/2009 ⁽³⁾. Tätä asetusta sovelletaan täydentävästi näihin asetuksiin nähden sekä poiketen kaikista niiden säännöksistä, jotka estävät polkumyynnitullien soveltamisen;
- c) erityistoimenpiteitä, jolleivät nämä ole tullitariffeja ja kauppaa koskevan vuoden 1994 yleissopimuksen mukaisten velvoitteiden vastaisia.

23 artikla

Kertomus

1. Komissio esittää vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja täytäntöönpanosta ottaen asianmukaisesti huomioon 19 artiklassa tarkoitettujen luottamuksellisten tietojen suojan. Kertomuksessa annetaan tietoa väliaikaisten ja lopullisten toimenpiteiden soveltamisesta, tutkimusten päättämisestä ilman toimenpiteitä, uudelleentutkinnasta, tarkasteluista ja tarkastuskäynneistä sekä niiden eri elinten toiminnasta, jotka vastaavat tämän asetuksen täytäntöönpanon valvonnasta ja tästä asetuksesta seuraavien velvoitteiden täyttämisen valvonnasta.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1667/2006, annettu 7 päivänä marraskuuta 2006, glukoosista ja laktoosista (EUVL L 312, 11.11.2006, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 614/2009, annettu 7 päivänä heinäkuuta 2009, muna-albumiinin ja maitoalbumiinin yhteisestä kauppajärjestelmästä (EUVL L 181, 14.7.2009, s. 8).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1216/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä (EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10).

2. Euroopan parlamentti voi kuukauden kuluessa komission kertomuksen esittämisestä kutsua komission asiasta vastaavan valiokuntansa erilliseen kokoukseen esittämään kaikki seikat, jotka liittyvät tämän asetuksen täytäntöönpanoon, ja antamaan niitä koskevan selityksen.
3. Komissio julkistaa kertomuksen viimeistään kuuden kuukauden kuluttua sen esittämisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1225/2009.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Strasbourgissa 8 päivänä kesäkuuta 2016.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. G. KOENDERS

LIITE I

KUMOTTU ASETUS JA LUETTELO SEN MUUTOKSISTA

Neuvoston asetus (EY) N:o 1225/2009

(EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 765/2012

(EUVL L 237, 3.9.2012, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1168/2012

(EUVL L 344, 14.12.2012, s. 1)

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 37/2014

Ainoastaan liitteen 22 kohta

(EUVL L 18, 21.1.2014, s. 1)

LIITE II

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetus
1–4 artikla	1–4 artikla
5 artiklan 1–9 kohta	5 artiklan 1–9 kohta
5 artiklan 10 kohdan ensimmäinen lause	5 artiklan 10 kohdan ensimmäinen alakohta
5 artiklan 10 kohdan toinen ja kolmas lause	5 artiklan 10 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 11 ja 12 kohta	5 artiklan 11 ja 12 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas virke	6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 1 kohdan neljäs virke	6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 2 kohta	6 artiklan 2 kohta
6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 3 kohdan toinen virke	6 artiklan 3 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 3 kohdan kolmas virke	6 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 4 kohdan toinen virke	6 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 4 kohdan kolmas virke	6 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 5 kohta	6 artiklan 5 kohta
6 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 6 kohdan toinen virke	6 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 6 kohdan kolmas virke	6 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta
6 artiklan 6 kohdan neljäs virke	6 artiklan 6 kohdan neljäs alakohta
6 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke	6 artiklan 7 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 7 kohdan toinen virke	6 artiklan 7 kohdan toinen alakohta
6 artiklan 8 ja 9 kohta	6 artiklan 8 ja 9 kohta
7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 1 kohdan toinen virke	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 2–5 kohta	7 artiklan 2–5 kohta
7 artiklan 7 kohta	7 artiklan 6 kohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 1 kohdan toinen virke	8 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 1 kohdan kolmas virke	8 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	8 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 2 kohdan kolmas ja neljäs virke	8 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 2 kohdan viides virke	8 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetetus
8 artiklan 3, 4 ja 5 kohta	8 artiklan 3, 4 ja 5 kohta
8 artiklan 6 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	8 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 6 kohdan kolmas virke	8 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 7 ja 8 kohta	8 artiklan 7 ja 8 kohta
8 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	8 artiklan 9 kohdan toinen alakohta
8 artiklan 9 kohdan toisen alakohdan kolmas virke	8 artiklan 9 kohdan kolmas alakohta
8 artiklan 10 kohta	8 artiklan 10 kohta
9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	9 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	9 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 4 kohdan toinen virke	9 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 5 kohta	9 artiklan 5 kohta
9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	9 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
9 artiklan 6 kohdan toinen virke	9 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
9 artiklan 6 kohdan kolmas virke	9 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	10 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
10 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas virke	10 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
10 artiklan 3 kohta	10 artiklan 3 kohta
10 artiklan 4 kohdan johdantolause	10 artiklan 4 kohdan johdantolause sekä a ja b alakohta
10 artiklan 4 kohdan a alakohta	10 artiklan 4 kohdan c alakohta
10 artiklan 4 kohdan b alakohta	10 artiklan 4 kohdan d alakohta
10 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohta
11 artiklan 1–4 kohta	11 artiklan 1–4 kohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	11 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen ja kolmas virke	11 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs virke	11 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan viides virke	11 artiklan 5 kohdan neljäs alakohta
11 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 5 kohdan viides alakohta
11 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 5 kohdan kuudes alakohta
11 artiklan 6 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	11 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan 6 kohdan neljäs virke	11 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
11 artiklan 6 kohdan viides virke	11 artiklan 6 kohdan kolmas alakohta
11 artiklan 7 kohta	11 artiklan 7 kohta

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetetus
11 artiklan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta	11 artiklan 8 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas alakohta
11 artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan ensimmäinen ja toinen virke	11 artiklan 8 kohdan neljäs alakohta
11 artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan kolmas virke	11 artiklan 8 kohdan viides alakohta
11 artiklan 8 kohdan neljännen alakohdan neljäs virke	11 artiklan 8 kohdan kuudes alakohta
11 artiklan 9 ja 10 kohta	11 artiklan 9 ja 10 kohta
12 artikla	12 artikla
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virke	13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke	13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta
13 artiklan 2 ja 3 kohta	13 artiklan 2 ja 3 kohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäisen virke	13 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen virke	13 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan kolmas virke	13 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta
13 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan neljäs virke	13 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta
13 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	13 artiklan 4 kohdan viides alakohta
13 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	13 artiklan 4 kohdan kuudes alakohta
13 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta	13 artiklan 4 kohdan seitsemäs alakohta
13 artiklan 5 kohta	13 artiklan 5 kohta
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 1 kohdan kolmas virke	14 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen virke	14 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 2 kohdan toinen, kolmas ja neljäs virke	14 artiklan 2 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 3 kohta	14 artiklan 3 kohta
14 artiklan 4 kohdan ensimmäinen ja toinen virke	14 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
14 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs virke	14 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
14 artiklan 5, 6 ja 7 kohta	14 artiklan 5, 6 ja 7 kohta
15 ja 16 artikla	15 ja 16 artikla
17 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	17 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
17 artiklan 4 kohdan ensimmäinen virke	17 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
17 artiklan 4 kohdan toinen virke	17 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	18 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
18 artiklan 1 kohdan toinen virke	18 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
18 artiklan 1 kohdan kolmas virke	18 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta

Asetus (EY) N:o 1225/2009	Tämä asetus
18 artiklan 2–6 kohta	18 artiklan 2–6 kohta
19 artiklan 1–5 kohta	19 artiklan 1–5 kohta
19 artiklan 6 kohdan ensimmäinen virke	19 artiklan 6 kohdan ensimmäinen alakohta
19 artiklan 6 kohdan toinen virke	19 artiklan 6 kohdan toinen alakohta
20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	20 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
20 artiklan 4 kohdan ensimmäinen, toinen ja kolmas virke	20 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta
20 artiklan 4 kohdan neljäs virke	20 artiklan 4 kohdan toinen alakohta
20 artiklan 5 kohta	20 artiklan 5 kohta
21 ja 22 artikla	21 ja 22 artikla
22 a artikla	23 artikla
23 artikla	24 artikla
24 artikla	25 artikla
Liite I	—
Liite II	—
—	Liite I
—	Liite II